

GÁNT-GRÁNÁS ÉS KÖRNYÉKÉNEK LEPKÉI (LEPIDOPTERA)

TAKÁCS ATTILA

H-2253 Tápióság, Ady Endre utca 14
molyirto@gmail.com

TAKÁCS, A.: *The butterflies (Lepidoptera) of Gánt-Gránás and its surroundings*

Abstract: An outstandingly rich assemblage of butterflies lives in the investigated area, Gánt-Gránás, Bakony Mts.. Among them, 19 species are protected by law, four of them are strictly protected, and one of them is included in the Hungarian Red Book. The species characteristic of the Pannonian grasslands and karst scrub-forests with Hungarian fustic (*Cotinus coggygria*) – as unique habitats – are remarkable, and their protection and conservation is of high importance.

Keywords: Pannonian Region, Macrolepidoptera, Microlepidoptera, Vértes, Gánt-Gránás, biogeography, nature conservation

Bevezetés

A Gánt-Gránás lepkefaunájáról gyűjtött adataim feldolgozását szakdolgozati témaként kezdtem el.

Természetvédelmi mérnökként fő célkitűzésem az egyes lepkefajok jelenlétének, illetve hiányának a kimutatása, valamint a terület természetvédelmi és állatföldrajzi szempontú értékelése volt.

A mintaterület jellemzése

A vizsgált terület a Vértes-hegységben található, közelebbről a csákerényi Bucka-hegy és a Gánt község között elterülő területen helyezkedik el.

A Vértes-hegység növénytani szempontból a Dunántúli-középhegység flóraidékének a részét képezi; a Velencei-hegységgel, a Bakonnyal, a Pannonhalmi-dombsággal és a Vasi szigethegységekkel együtt a Vespremiense flórajárást alkotja (FARKAS, 1999). Állatföldrajzi szempontból a Matricum faunakörzet részeként a Pilisicum faunajárásba tartozik.

A vizsgált terület alapközege a dolomit, amelyhez szorosan kötődnek egyes élőhelyspecialista fajok/obligát dolomit növények és állatok/ (KUN & ITTÉS, 1995), melyek között magas az endemikus fajok száma. A dolomit alapközethez kötődő sajátos vegetáció miatt kialakuló speciális mikroklíma egyúttal több déli faj elterjedésének északi határát is kijelöli (KUN et al., 2005). A Csákvár-Gánt és a Csákberény-Csókakő vonulaton, valamint Vérteskozma közelében legkiterjedtebb, kimagasló természeti értékű dolomitvegetáció a mediterrán-xeromontán, a sziklagyepi, a lejtősztyepi és a szeptepi lepkefajok egyik gyűjtőhelye.

A mozaikosan elhelyezkedő élőhelyek közül a sziklagyeppek, sziklafüves lejtők különösen gazdagok lepkefajokban, kimagasló az élőhely-specialista lepkefajok száma. Ezen belül is a cserszömörécés karsztbokorerdő tart el különösen sok lepkefajt (BÉNI et al., 1996).

A Vértes lepkefaunájának kutatása

A Vértes lepkészeti szempontból jelentős gyűjtőhelyei közül elsőként a hegység lábánál fekvő Csákvárt említi a szakirodalom. „A Magyar Birodalom Állatvilága” (ABAFI et al. 1900) szerzőinek Pauliny Béla uradalmi ispán szolgáltatva a gyűjtőhelyre vonatkozó adatokat. Ulbrich 1902-ben közölt faunisztikai adatokat Fejér- és Komárom-megyéből, listáján 220 macrolepidoptera, illetve 47 microlepidoptera faj szerepelt (ULBRICH 1902).

A „Magyarország lepkéi” című kötet 1907-ben látott napvilágot Abafi-Aigner Lajos tollából, mellyel az elsődleges cél egy magyar nyelvű lepkészeti szakkönyv megjelentetése volt (ABAFI-AIGNER, 1907; reprint 2000 – szerk. BÁLINT Zsolt). Az egyes fajok elterjedésére vonatkozó adatok azonban csak általánosságban szerepelnek a könyvben, így az elsősorban csak a határozásban nyújtott segítséget.

Ezt követően mintegy ötven éven át nem született hazánk nagylepkéiről szóló összefoglaló mű.

Kovács Lajos 1953-ban adta közre „A magyarországi nagylepkék és elterjedésük I.” című művét, amelyben a Természettudományi Múzeum és a kortárs lepkészek lelőhelyadatai alapján feldolgozta és revideálta a magyar nagylepke-faunát, egyben indokolta egyes fajok hazánk faunalistájából való törlését. Ugyancsak a Rovartani Közlemények hasábjain jelent meg 1956-ban „A magyarországi nagylepkék és elterjedésük II.” dolgozata, amelyben új lelőhelyekről és faunánkra új fajokról ad hírt, de a Vértesből mindkét munkájában csak Csákvár neve szerepel gyűjtőhelyként (KOVÁCS 1953, 1956).

A növényvédelmi fénycsapda-hálózat kiépítése 1952-ben kezdődött el, Jermy Tibor kezdeményezésére. A kezdeti évek nehézségeinek leküzdése után viszont bebizonyosodott, hogy a fénycsapda nagy jelentőséggel bír tudományos és gyakorlati szempontból egyaránt.

Az erdővédelmi hálózat kiépítése 1961-ben kezdődött, az erdészeti fénycsapdák Tallós Pál és Szontagh Pál által meghatározott helyeken történő felállításával. Várgesztesen a mai napig is üzemelő fénycsapdát az elsők között telepítették, már a hálózat működésének második évében. A bagolylepkek (*Noctuidae*) családjába tartozó, ma fokozott védeltséget élvező magyar őszi fésűsbagoly (*Asteroscopus syriaca ssp. decipulae*) fajt a várgesztesi, illetve a makkoshotyikai fénycsapdák anyagából Kovács Lajos, a Természettudományi Múzeum munkatársa írta le, akkor még önálló fajként (KOVÁCS 1966).

Természetesen Szócs József, Lengyel Gyula, Jablonkay József – és mások is, a hazai lepkészet „nagy öregjei”, kedvelték a vértesi gyűjtőhelyeket. Egyes ritkább lepkefajok vértesi előfordulásáról közölt adatokat JABLONKAY (1964; 1974), a Vértés aknázómoly-faunájáról pedig Szócs József írt „A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei”-ben (SZÓCS 1981). Összefoglaló tanulmányt a hegység nagylepke-faunájáról elsőként Herczig Béla közölt a Tattai Hermann Ottó Kör Munkái c. kiadványban (HERCZIG 1984). Ebben összesen 693 fajról tesz említést a szerző, melyek közül 663 faj a várgesztesi fénycsapdából, további 30 faj pedig a Vértés egyéb területeiről került elő. E munkájában említi meg a következő, állatföldrajzi és természetvédelmi szempontból egyaránt érdekes fajokat: *Asteroscopus syriaca ssp. decipulae*, *Diarsia brunnea*, *Endromis versicolora*, *Leucodonta bicoloria*, *Pheosia gnoma*, *Euchalcia variabilis*, *Boarmia vierthii*, *Lygnioptera fumidaria*, *Ochropleura flammatra*, *Erannis ankeraria*. Szabóky Csaba a saját, illetve a várgesztesi fénycsapda adatai alapján 356 macrolepidoptera és 574 microlepidoptera fajt sorolt fel munkájában (SZABÓKY 1994), Szeőke Kálmán pedig 2007-ben készítette el a Vértés-hegység nagylepke-faunájának összefoglaló dolgozatát, amelyben 664 macrolepidoptera fajt szerepeltet (29-el kevesebbet, mint Herczig Béla) (SZEŐKE 2007).

Anyag és módszer

A vizsgált terület és a vizsgálati időszak

Kutatásaimat a Vértés délnyugati lábánál fekvő Gránás-hegy, a csákberényi Bucka-hegy, illetve a Német-Gránás-hegy által körülhatárolt területen folytattam, amely közgazgatásilag Gánt külterülete. A Bucka-hegyen és környékén készítenő felméréseimhez engedélyt kértem az illetékes Közép-Dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségtől. A terepi munkát 2004 őszén kezdtem el, és a fajlistát 2009 májusában zártam le. Összesen 135 terepi napot töltöttem a Gránásban. Az időjárás függvényében februártól novemberig látogattam el a vizsgált területre. A nappali lepkéket az éjjeli fajokkal párhuzamosan vizsgáltam.

Mintavételi módszerek

A vizsgált területen fellelhető fajok nagy részét lepedős mintavétellel, a nappal repülő lepkéket lepkehálóval fogtam. A lepedős gyűjtést generátorral üzemeltetett 125 wattos higanygőz izzóval, öt mintavételi ponton folytattam. Ennek során csak a morfológiai bélyegek alapján helyben nehezen meghatározható fajok példányok kerültek begyűjtésre és preparálásra. Ezen kívül a rendszeresebb adatgyűjtés érdekében egy magánkertben Jermy-típusú fénycsapdát is működtettem, melyet a telektulajdonos kezelte.

Kutatásom kiterjedt a nappali lepkefajoknak, az éjszakai lepkék (macro- és microlepidoptera) minden fejlődési alakjának – pete, hernyó, báb, imágó – vizsgálatára, valamint az ismert és az esetleges új tápnövények felkutatására. Egyes fajok jelenlétét a vizsgált területen hernyóneveléssel sikerült kimutatnom. A kutatást folyamatosan, különböző aspektusokban, az évszaknak és fajok sajátosságainak megfelelően folytattam, kora tavasszal és késő ősszel csalétekkel, a fajok repülési idejét is figyelembe véve.

Eredmények és értékelés

A vizsgált időszak alatt (2004 szeptembere és 2009 májusa között) összesen 922 lepkefaj – ebből 333 molylepke- és 589 nagylepke – került kimutatásra.

A részletes molylepke fajlistához a „Checklist of the Fauna of Hungary” (SZABÓKY et. al. 2002), a nagylepkékhez pedig „A magyar állatvilág fajjegyzéke 3.” (VARGA et. al. 2004) nevezéktanát vettem alapul.

Kutatásaim eredményeként átfogó, de még korántsem teljes képet kaptam egy, lepkefaunisztikai szempontból korábban kevésbé kutatott területről. A kijelölt mintavételi pontokon a délnyugat-vértesi dolomitvegetáció tipikus élőhelyeit lehet monitorozni, kutatni. A mintavételi pontok kijelölésénél az volt a szempont, hogy reprezentálják mindazokat az élőhelyeket, amelyek a Vértess-hegység délnyugati oldalán megtalálhatók.

Gyűjtéseim eredményei azt igazolják, hogy a terület gazdag, értékes lepkefaunával rendelkezik. A quercetális és silvicol fajok magas aránya jelzi a vértesi nagy kiterjedésű tölgyesek jelenlétét, a pubescentális fajok pedig a nyíltabb, molyhos tölgyes karsztbokorerdők háborítatlanságát jelzik. A lápréti, láperdei fajok jelenléte azonban eddig még nem teljesen tisztázott eredetű. A terepi bejárásaim során a Gánt-Gránás melletti dolomitmurvabánya már felhagyott részén egy kisebb tavat (talajvíz eredetű?) találtam, amely akár élő- és tenyészőhelye is lehet a már említett lápréti, láperdei és a nyár-fűz fajoknak, amelyek tizennyolc fajjal vannak jelen a gránási faunában.

A molylepke-fauna értékelése

Sok értékes lepkefajunk közül az egyik legszebb gyökérrágó lepkénk (*Hepialidae*), az aranyló gyökérrágó lepke (*Phymatopus hecta*) is előkerült a területről.

A csózsásos molyok közül az alkonyati zsákhordólepkét (*Bijugis bombycella*) és az útszéli zsákhordólepkét (*Megalophanes viciella*) érdemes megemlíteni. A zöldmolyok (*Scythrididae*) közül a kétpettyes zöldmoly (*Parascythris muelleri*), valamint az ércfényű zöldmoly (*Scythris obscurella*), a díszmolyok (*Oecophoridae*) közül az ólomcsíkos díszmoly (*Schiffermuelleria schaefferella*), az osztrák díszmoly (*Batia lambdella*), a fehércsíkos díszmoly (*Minetia crinitus*) és a szárnycsökevényes nőtényű barnasávós csíkosmoly (*Pleurota marginella*), valamint a sárgafejű díszmoly (*Esperia krueperella*) említhető meg.

A csüngőlepkék (*Zygaenidae*) közül a közönséges fémlepke (*Adscita statices*), a változékony csüngőlepke (*Zygaena ephialtes*), az acélszínű csüngőlepke (*Zygaena filipendulae*) és a közönséges csüngőlepke (*Zygaena loti*) található meg a vizsgált területen.

A díszes törösmoly (*Adela croesella*) példányaival a reggeli órákban találkozhatunk a virágzó fagyalbokrokon (*Lygustrum vulgare*). A feketemolyok (*Ethmiidae*) hat, a farontók (*Cossidae*) 5 fajjal képviselik családjukat.

A farkasalmamoly (*Millieria dolosalis*) jelenléte meglepetés, mivel nagyobb kiterjedésű farkasalmás (*Aristolochia clematidis*) nincs Gánt-Gránás környékén.

Mint ahogy várható volt, a mediterrán gyepekre jellemző fajok túlsúlya érvényesült. Azonban a molyhos tölgyes karsztbokorerdő gazdag növényegyüttese is sok fitofág fajt tart el. A magyar tölgyemakkmoly (*Pammene querceti*) és az erdei gyöngykölesen (*Buglossoides purpureo-caerulea*) élő korai feketemoly (*Ethmia fumidella*) fajok jelenléte is mutatja, hogy a terület természetessége eddig nem sérült komolyabban.

A Gánt-Gránás környéki molyfaunisztikai kép még korántsem teljes, a magyar molylepke fauna 2200 fajának csupán 12%-a került eddig elő az általam vizsgált területről.

Adventív molylepke fajok

Az utóbbi évtizedekben az akác (*Robinia pseudoacacia*) terjedésének köszönhetően mindkét akácmolyunk, az akáclevél sátorosmoly (*Phyllonorycter robiniella*) és az akáclevél-hólyagomoly (*Parectopa robiniella*) is elárasztotta a Kárpát-medencét.

A vadgesztenye-sátorosmoly (*Cameraria ochridella*) is megtalálható a Gránás környékén betelepített fehér virágú vadgesztenye károsítójaként.

Az ellenük való védekezés nehéz, és a fent említett fajok kiirtása lehetetlen, így együtt kell élnünk azzal, hogy e fajok szerves részei lettek a magyar faunának.

A kopárfásítás eredményeként, a mesterségesen telepített fenyő fajokon is (*Pinus sp.*) megjelentek a molylepkék, melyek közül a sodrómolyok (*Tortricidae*) három faja, a kormos gyantamoly (*Retinia resinella*), a fenyőilonca (*Rhyacionia buoliana*) és a tarka gyantamoly (*Rhyacionia pinivorana*) él a kutatott területen. A karcsúmolyok (Pyralidae: *Phycitinae* alcsalád) közül három fajnak szintén fenyő a tápnövénye; fenyőrágó karcsúmoly (*Dioryctria abietella*), fenyőszövő karcsúmoly (*Dioryctria simplicella*) és tobozragú karcsúmoly (*Dioryctria sylvestrella*). A Gánt-Gránás környékén eddig talált fenyőn élő molylepkék kártételét eddig nem tapasztaltam.

A gránási nagylepke-fauna állatföldrajzi áttekintése

A nagylepke-faunatípusok százalékos és fajszám szerinti megoszlása alapján a fajok a mediterrán jellegű élőhelyek fauna-együttesének megfelelő képet mutatják. A legnagyobb részesedéssel a nyugat-palaearktikus és transzpalaearktikus fajok jelen a Gránás környéki faunában. A széles ökológiai tűrőképességű (euryök) fajok adják a vizsgált terület faunájának gerincét.

A gyakorinak mondható fajokon kívül találunk azonban olyan, pontomediterrán elterjedésű ritka éjjeli lepkéket is, mint a magyar őszi fésűsbagoly (*Asteroscopus syriaca ssp. decipulae*), a nagyzezerjófű-bagoly (*Pyrrhia purpurites*), a füstösszárnyú ősziaraszoló (*Lignyoptera fumidaria*) és a csonkaszárnyú medvelepke (*Ocnogyna parasita*), amelyek diszjunkt elterjedésük miatt különösen fontos természetvédelmi értéket képviselnek. Az Adriato-mediterrán elterjedésű, fokozottan védett magyar téliaraszoló (Anker-araszoló) (*Erannis ankeraria*) egyik legnagyobb hazai populációja éppen itt, a Vértesben van.

A molyhos tölgyhöz kötődő, pontomediterrán védett fajok, mint pl. a hólyagosszárnyú bagoly (*Rileyiana fovea*), a magyar púposszövő (*Phalera bucephaloides*) vagy a tölgyfaszender (*Marumba quercus*) már szélesebb elterjedésűek.

A sztyepi fajok öt, a lejtősztyepi fajok három, valamint a sztyep-sziklagyepi fajok két fajjal vannak jelen a gránási faunában. Gyakorinak mondható még a szubmediterrán tölgyesek őszi bagolylepkéje, a sötét őszibagoly (*Scotochrosta pulla*), amely potenciálisan veszélyeztetett, Vörös Könyves faj (RAKONCZAY 1989).

Azonban a boreo-kontinentális fajok relatíve nagy aránya már sejtetni engedi, hogy itt az olyan fajok, mint a nyárfaszövő (*Poecilocampa populi*), a fehér őszibagoly (*Antitype chi*), a nyárfa-fésűsbagoly (*Orthosia populeti*), a kék övesbagoly (*Catocala fraxini*) is gazdagítják a gránási faunát.

A xeromontán, diszjunkt areával rendelkező fajok, melyek nagy természetvédelmi jelentőséggel bírnak, szinte csak ezeken a kopár területeken élnek, közöttük a vonalkás földibagoly (*Euxoa vitta*) és a kököröcsinvirág-földibagoly (*Chersotis fimbriola*). A déli-kontinentális fajok nemkülönböztetve nagy értéket képviselnek, mint pl. a díszes medvelepke (*Arctia festiva*), a vasvirág-csuklyásbagoly (*Cucullia xeranthemi*).

Az adatok értékelésénél nem hagyhattam figyelmen kívül, hogy a megfigyelés egy részben beépített lakott külterületen történt. A kimutatott fajok élőhelyét azonban – mint majd az a természetvédelmi értékelésben látható – nem érte olyan mérvű károsodás, amely átrajzolhatta volna a Gránás környéki lepkefaunát, sőt, számos új elemmel gyarapodott SZABÓKY (1994) és SZEŐKE (2007) munkája óta. Az itt előkerült 922 lepkefaj a kutatás sikerességét és a terület fajgazdagságát bizonyítja. Ilyen rövid idő alatt ennyi – közöttük védett és fokozottan védett – faj kimutatása nem várt eredmény.

A boreo-kontinentális (szibériai) faunatípus jellemző fajai

A boreo-kontinentális faunatípus az egyik legfajgazdagabb, ez a faunatípus adja a mérsékelt égöv hidegtűrő fauna gerincét (LÁNG et al. 2003). Az európai fajok elterjedésének súlypontja az északi területekre esik, elterjedésük déli vagy nyugati területén rendszerint hegyvidéki elterjedésűek. A tágtűrűsű (euryök) fajoktól egészen a szűktűrűsű fajokig találunk ebben a csoportban lepkéket.

A következő genusok tartoznak ide: *Apamea* sp., *Mythimna* sp. Rajtuk kívül a zömök bagoly (*Agrotis clavis*) és az őszi földibagoly (*Agrotis vestigialis*) is jellegzetes boreo-kontinentális fajai a területnek. Jellemző pinetális faj a fenyőaraszoló (*Bupalus piniarius*) és a fenyőpohók (*Dendrolimus pini*). A nyárfán (*Populus* sp.) élő fajok közül a kék övesbagoly (*Catocala fraxini*) említhető. Az ősszel dolomitsziklagyepekben repülő fehér őszibagoly (*Antitype chi*) és a lápréti ezüstcsíkos apróbagoly (*Deltote bankiana*) jellegzetes, de nem gyakori fajai.

A terület boreo-montán-szubalpin faja a nyárfaszövő (*Poecilocampa populi*), a circumboreális fajok közül pedig három faj került elő: *Ennomos autumnarius*, *Eupithecia subfuscata*, *Epirrita dilutata*. A nyugat-boreális faunaelemet egy faj képviseli, mégpedig a *Gnophos obfuscata* araszolólepké.

A déli-kontinentális faunatípus jellemző fajai

Az alapvetően kontinentális klímájú Kárpát-medencében jelentős a kontinentális kapcsolatú fajok száma (FEKETE et al. 2006).

Természetesen az itt megtalált 16 faj nem tükrözi a kárpát-medencei fajszámot arányában, hiszen a területen nem található meg a déli-kontinentális elterjedésű fajok tipikus élőhelyei. Ennek ellenére igen értékes lepke-együttes él itt, közöttük a mandzsúriai-pontokászpi-pannon, diszjunkt elterjedésű mocsári bíborbagoly (*Eucarta amethystina*), a nyugat/dél-szibériai elterjedésű házibagoly (*Spaelotis ravida*) és a fésűs földibagoly (*Agrotis crassa*).

A fokozottan védett ponto-kászpi elterjedésű a csüngő araszoló (*Phyllometra culminaria*), amelynek egyik tenyészhelye a csákberényi Bucka-hegy, egyes években akár tömeges is lehet.

Ponto-kászpi-dél-szibériai elterjedésű fajok a díszes medvelepke (*Arctia festiva*), a vasvirág-csuklyásbagoly (*Cucullia xeranthemi*), a térképbagoly (*Oxicesta geographica*), a nagy fésűsbagoly (*Pachetra sagittigera*), a fehéreres kertibagoly (*Sideridis/Heliophobus/reticulata*), a fehérpettyes szegfűbagoly (*Hadena albimacula*), a homoki szegfűbagoly (*Hadena irregularis*) és a pusztai lándzsásbagoly (*Simyra nervosa*).

A nyugat-palaearktikus faunatípus jellemző fajai

Tipikus élőhelyei a meleg- és mézskedvelő tölgyesek, molyhos tölgyes bokorerdők. A gránási lepkefauna második legnagyobb csoportját képviselik. Holomediterrán fajok alkotják az egyik legnagyobb csoportot, és ebben a csoportban található a legtöbb védett és fokozottan védett faj is. Az északkeletről érkező fajok a boreo-kontinentális, a délkeletről érkezők a déli kontinentális és a ponto-kászpi fajok.

Az általánosabban elterjedt holomediterrán fajok Dél-Európa irányából érték el Magyarországot. Jellemző fajai a harangvirág-csuklyásbagoly (*Cucullia campanulae*), a fekete medvelepke (*Arctia villica*), a csíkos medvelepke (*Euplagia quadripunctaria*), a sárga gyapjasszövő (*Eriogaster catax*), a nagy pávaszem (*Saturnia pyri*), a kis pávaszem (*Eudia pavonia*) és a szilfa-púposzövő (*Dicranura ulmi*).

A pontomediterrán elterjedésű fajok, mint a füstösszárnyú ősziaraszoló (*Lignyoptera fumidaria*), sziklaüröm-araszoló (*Dyscia conspersaria*), magyar púposzövő (*Phalera bucephaloides*), csonkaszárnyú medvelepke (*Ocnogyna parasita*), magyar őszi fésűsbagoly (*Asteroscopus syriaca ssp. decipulae*), nagyzezerjófű-bagoly (*Pyrrhia purpurites*) és hólyagosszárnyú bagoly (*Rileyiana fovea*), mind védett, értékes tagjai a gránási faunának.

A holomediterrán elterjedésű védett tölgyfaszender (*Marumba quercus*) közönségesnek mondható, repülési idejében szinte ellepte a lepedőt. A szintén védett hangyabogáncs-törpearaszoló (*Eupithecia graphata*) és a sárga fűbagoly (*Noctua sp.*) is állandó lakói a gránási meleg tölgyeseknek, az Adriato-mediterrán elterjedésű fokozottan védett magyar téliaraszolót (*Erannis ankeraria*) is itt sikerült megtalálni.

Azonban sok érdekes, nem védett fajt is rejt a Gránás, mint pl. a holomediterrán-iráni ibolyásbarna vándorbagolyt (*Dysgonia algira*) (VARGA 1964) és a cserszömörce-bagolyt (*Eutelia adalatrix*). A holomediterrán-turkesztáni földibaglyokat a pusztai földibagoly (*Euxoa distinguenda*) és a fehérsávú földibagoly (*Euxoa hastifera*) képviseli.

Az extramediterrán-(közép)-európai réti gyapjaslepke (*Pentopthera morio*) – melynek nősténye röpképtelen –, ugyanúgy gyakorinak mondható a lejtősztyepi részeken, mint az extramediterrán-európai elterjedésű kis téliaraszoló (*Operophtera fagata*) – ezek szintén a Gránás további jellegzetes, nem védett fajai.

A transzpalaearktikus faunatípus jellemző fajai

A megtalált nagylepkefajok zöme transzpalaearktikus elterjedésű, ez a második legnépesebb csoport a gránási faunában. Ide a holarctikus, a holopalaearktikus, az eurosibériai és az európai-kelet-ázsiai diszjunkt (Sibylla-típusú) elterjedésű fajok tartoznak. A nagy elterjedésű palaearktikus fajok „szinte” minden élőhelytípusban megtalálhatók (FEKETE et. al. 2006). Közöttük az eurosibériai faunaelem a legnépesebb csoportot alkotja. Olyan fajok tartoznak ide, mint a barna gyapjasszövő (*Eriogaster lanestris*), a Magyarországon általánosan elterjedt málnaszövő (*Macrothylacia rubi*), a szegfűbagoly (*Hadena*) fajok, a szenderek (*Sphingidae*) közül kilenc faj, valamint a gradációi idején nagy kárt okozó gyapjaslepke (*Lymantria dispar*).

Az euryök fajok közül a szürkepettyes araszoló (*Biston betularius*), a vándor gamma-bagoly (*Autographa gamma*), az európai-kelet-ázsiai, diszjunkt *Scopula caricaria* és a kormos púposzövő (*Gluphisia crenata*) mind jellemzően palaearktikus elterjedésűek.

A xeromontán faunatípus jellemző fajai

Ezek a fajok a száraz belső-ázsiai hegyvidékek és mediterrán területek xeromontán fajai. Döntően mediterrán-xeromontán faunaelemek, helyhez kötött sziklagyepi, lejtősztyepi, sztyeppfajok tartoznak ide. Ebből is látszik, hogy az eredetileg belső-ázsiai fajok a Kárpát-medencében csak az edafikus hatásokra kialakult fátlan társulások lakói.

A vizsgált területen nyolc faj fordul elő, ebből a következő hármat találtam meg: csillagó földibagoly (*Chersotis fimbriola*), szürkésbarna földibagoly (*Yigoga forcipula*) és a vonalkás földibagoly (*Euxoa vitia*).

Az extrapalaearktikus faunatípus jellemző fajai

Az extrapalaearktikus fajok elterjedésének északi határát fagyérzékenységük szabja meg. A paleotrópusi területekről észak felé vándorló fajok, közöttük a halálfejes lepke (*Acherontia atropos*) és a folyófűszender (*Agrius convolvuli*) eljutnak a Kárpát-medencébe is. A Gránásban a halálfejes lepkének csak a hernyóját találtuk meg, a folyófűszender viszont rendszeres látogatója volt késő nyaranta a gyűjtőlepedőnek.

A nyár elején a szubtrópusi területekről bevándorló nagy földibagoly (*Peridroma saucia*) itt sikeresen kifejlődő nemzedéke nyár végén visszaindul déli irányba. A Gránásban gyakran talákoztam a sporadikus elterjedésű, pántrópusi *Spodoptera exigua*-val, valamint a barnasávós vándorbagollyal (*Prodotis stolidus*). Az invázió fajok közül gyakori az amerikai medvelepke (*Hyphantria cunea*) és a gyapottok bagolylepke (*Helicoverpa armigera*), utóbbinak a '90-es évek közepén volt a Kárpát-medencében nagyobb gradációja.

Természetvédelmi értékelés

A kutatott területen gazdag lepke-együttes él. A védett és fokozottan védett fajok nagy száma mutatja a terület értékes voltát. A pannon gyepekre – mint unikális élőhelyekre (BORHIDI et al. 1999) – jellemző fajok különösen értékes tagjai a magyar lepkefaunának. Védelmüket, megőrzésüket a természetvédelem kiemelkedő feladatai közé kell sorolni. Az itt élő fajok – elszigeteltek és magasan élőhelyspecifikusak lévén – nagy figyelmet érdemelnek, az itt élő populációk eltűnésével nagy veszteség érné a magyar lepkefaunát, melynek megőrzése mindannyiunk feladata.

Az alábbiakban néhány érdekes védett faj bemutatása következik.

MICROLEPIDOPTERA – MOLYLEPKÉK

TORTRICIDAE – SODRÓMOLYOK

Pammene querceti (Gozmány, 1957), magyar tölgy-makkmoly

Európa-szerte szórványos előfordulása, Magyarországon is csupán kevés élőhelyről ismert. Azon kevés molylepke fajaink egyike, amely védett. Melegkedvelő, tölgyfajokhoz (*Quercus* sp.) kötődő sodrómoly (*Tortricidae*). Április-május hónapban repül, de sehol sem tömeges (SZABÓKY & CSÓKA 2008). A Gránásban eddig csak egy példányban vált ismertté.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

MACROLEPIDOPTERA – NAGYLEPKÉK

LASIOCAMPIDAE – SZÖVŐLEPKÉK

Eriogaster catax (Linnaeus, 1758), sárga gyapjasszövő

Európai faunaelem, cserjésekhez (galagonya, kökény) kötődő faj. Elterjedése Nyugat-, Közép- és Dél-Európára korlátozódik, ám mostanra már sajnos Európa nyugati országaiban több helyütt a kipusztulás szélére került. Magyarországon is csupán kevés helyről ismert, igen szórványos előfordulása.

A faj élőhelyei alapvetően az erdős területek, de mivel erőteljes repülő, a kifejlődés helyétől messze elkóborolhat (RONKAY 1997; VOJNITS et al. 1991). Az imágókat a mesterséges fény vonzza. A nőtény a petéit nagyobb csomókban, kökény- (*Prunus spinosa*), vagy galagonyabokrokra (*Crataegus* sp.) rakja, és potrohvégi szőrzetével beburkolja. A hernyók lombfakadás előtt kelnek ki, és az első három vedlésig együtt, egy szövedékben élnek. A harmadik

vedlést követően szétmászhatnak, és más-más növényegyedeken fejlődnek tovább (tápnövényt váltanak; BARANYI & KOROMPAI 2007). A talajban bábozódnak. Egyetlen nemzedéke ősszel (szeptember végétől novemberig) repül. Gránáson két példánya került elő.

Natura 2000-es faj, az Élőhelyvédelmi Irányelv II. és IV. függelékében található (közöségi jelentőségű állatfaj). A Berni-egyezmény hatálya alá tartozik (II. függelék). A Vörös Könyvben aktuálisan veszélyeztetett fajként szerepel. A Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer optimális programjába ajánlott (RONKAY 1997).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 50.000 Ft.

Eriogaster lanestris (Linnaeus, 1758), tavaszi gyapjasszövő

Palearktikus euro-szibériai faunaelem (Varga et al. 2004), amely erdőszegélyben él. Hazánkban elterjedt, de általában ritka, az Alföld nagy részéről hiányzik. Az imágó kora tavasszal rajzik. Gránáson viszonylag nem ritka.

Hernyója késő tavasszal, kora nyáron (április közepétől, végétől – május végéig, június elejéig) eleinte közös szövedékben él, főként galagonyán (*Crataegus sp.*) és kökényen (*Prunus spinosa*), ritkábban szilvafán (*Prunus domestica*) és hárs (*Tilia sp.*) fajokon. A német szakirodalom említi még a nyír (*Betula sp.*) és fűz (*Salix sp.*) fajokat is (VOJNITS et al. 1991).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

SATURNIIDAE – PÁVASZEMES SZÖVŐK

Saturnia pyri ([Denis & Schiffermüller], 1775), nagy pávaszem

Legnagyobb termetű hazai lepkénk. A Földközi-tenger európai és afrikai partjai mentén egészen Iránig elterjedt faj, nálunk országszerte előfordul, helyenként és időnként gyakori. A lepke nem táplálkozik. Hernyója tavasz végétől nyár végéig elsősorban gyümölcsfákon él, főképpen szilván (*Prunus domestica*), körtén (*Pyrus communis*) és dión (*Juglans regia*) (VOJNITS et al. 1991). A nemzetközi szakirodalom tápnövényként említi még a kóris (*Fraxinus sp.*) és nyár (*Populus sp.*) fajokat is. Bábként telet át, amely gubóban vészeli át a telet. A báb akár több évig is elfekhet.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Saturnia pavonia (Linnaeus, 1758), kis pávaszem

A Palaearktikum csaknem egész területén elterjedt faj. Magyarországon sokfelé – így pl. a Dunántúl és az Északi-középhegység jó részén – megtalálható, az Alföld nagy részén viszont hiányzik. Tavasszal a hím nappal, a nőtény viszont az alkonyati és esti órákban repül.

Hernyójának tápnövénye főleg a kökény (*Prunus spinosa*) és a galagonya (*Crataegus sp.*), de rózsza- (*Rosa sp.*), szeder- (*Rubus sp.*), sőt fűz (*Salix sp.*) fajokon is megélhet (VOJNITS et al. 1991). A nemzetközi szakirodalom említi még a nyírt (*Betula sp.*), a kutya-bengét (*Rhamnus sp.*), az áfonyát (*Vaccinium sp.*) és cickafarkot (*Alchemilla sp.*) is.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

SPHINGIDAE – SZENDEREK

Acherontia atropos (Linnaeus, 1758), halálfejes-szender

Szubtrópusi vándorlepke, amely rendszeresen megjelenik Közép-Európában. Hernyója főként burgonyán (*Solanum tuberosum*), ördögcérnán (*Lycium barbarum*), nadragulyán (*Atropa bella-donna*) és maszlagon (*Datura stramonium*) táplálkozik. A faj semmilyen alak-

ja nem tud hazánkban áttelelni. A kifejlett lepkével májustól októberig találkozhatunk. Az ősszel kikelt imágók délre vándorolnak (VOJNITS et al. 1991).

A Gránásban egy hernyóját Szabóky Csaba ördögcérnán (*Lycium barbarum*) találta. Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Marumba quercus ([Denis & Schiffermüller], 1775), tölgyfaszender

Kis-Ázsiában és Iránban is előfordul, mediterrán elterjedésű faj, amely hazánkban szinte mindenütt előfordul: hegy- és dombvidékeinken, valamint az Alföld egyes területein egyaránt megél. Hernyója tölgyféléken él, bábként a talajban telel át (VOJNITS et al. 1991).

Az imágó május végétől július végéig repül. Leginkább az éjszaka második felében kel szárnyra, a mesterséges fény igen erősen vonzza. A Gránáson minden mintavételi ponton nagy számban repült a fényre, esetenként 25-30 példány is megjelent a gyűjtőlepedőnél.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

PAPILIONIIDAE – PILLANGÓFÉLÉK

Zerynthia polyxena ([Denis & Schiffermüller], 1775), farkasalmalepke

Pontomediterrán faunaelem, sztyep-silvicol (erdőssztyep) faj. Melegkedvelő, Délkelet-Európától Kisázsiaig és a Fekete-tengerig terjedt el. Monofág, egyedüli tápnövénye a farkasalma (*Aristolochia clematitis*), amely Gránás környékén nem gyakori. Natura 2000-es faj, az Élőhelyvédelmi Irányelv IV. függelékében található (közösségi jelentőségű állatfaj). A Berni-egyezmény hatálya alá tartozik (II. függelék). A Vörös Könyvben (RAKONCZAY 1989) potenciálisan veszélyeztetett fajként szerepel, a Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer optimális programjába ajánlott (RONKAY 1997).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Parnassius mnemosyne (Linnaeus, 1758), kis apollólepke

A Pireneus-hegységtől az Urálig elterjedt, a Balkán-félszigettől, Kis-Ázsián és a Kaukázuson keresztül egészen Belső-Ázsiáig megtalálható nappali lepkefaj. Domb- és hegyvidéki kaszálókon él, de néhol síkvidéken is előfordul. Élőhelyén általában gyakori.

Évente csak egy, május – júniusban repülő nemzedéke van. Hernyója keltike (*Corydalus*) féléken él (GOZMÁNY 1968). A Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer optimális programjába ajánlott (RONKAY 1997).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Iphiclides podalirius (Linnaeus, 1758), kardoslepke

Az egész országban általánosan elterjedt és gyakori pillangó. Tápnövényei: kökény (*Prunus spinosa*), őszibarack (*Prunus persica*), közönséges mandula (*Amygdalus communis*). Évente két, esetleg három nemzedéke fejlődik (BÁLINT 1996; GOZMÁNY 1968).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Papilio machaon (Linnaeus, 1758), fecskefarkú lepke

A Palaearktikumban, és így az egész országban általánosan elterjedt és gyakori pillangó. Tápnövényei ernyősök (*Apiaceae*). Újabb megfigyelések szerint nagyzezerjófűvön (*Dictamnus albus*) is megtalálták a hernyóját. A báb telel át (BÁLINT 1996; GOZMÁNY 1968).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

PIERIIDAE – FEHÉRLEPKEFÉLÉK

Pieris ergane (Geyer, 1828), sziklai fehérlepke

A faj az Ibériai-félsziget északi részétől Dél-Európán, a Balkán-félszigeten és Kis-Ázsián át Iránig terjedt el, de sehol sem gyakori. Előfordulása mindenütt szigetszerű. Areájának északi határát nálunk, a Dunántúlon éri el (Bálint 1996).

A többi *Pieris* fajtól elég nehezen – röpkés közben szinte egyáltalán nem – különíthető el, legfeljebb kis termete hívja fel magára a figyelmet. Tápnövénye GOZMÁNY (1968) és egyéb régi irodalmi forrásmunkák alapján keresztesvirágúak, újabb ismeretek szerint azonban csak a sulyoktáska (*Aethionema saxatile*) (BÁLINT 1996, RONKAY 1997).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 50.000 Ft.

LYCAENIDAE – BOGLÁRKALEPKEFÉLÉK

Lycaena thersamon (Esper, 1784), kis tűzlepke

A többi *Lycaena* fajtól a hímek a rajzolatmentes elülső és az ibolyás árnyalatú hátsó szárnya, a nőstényt pedig kiterjedt vörös alapszíne alapján határozhatjuk el.

A Kárpát-medencétől nyugatra már csak szórványosan és alkalmilag telepszik meg. Hazánk területén általánosan elterjedt, euryök faj; síksági árokpartokon éppúgy, mint karsztbokorerdők tisztásain megtalálható. Sóskafélék (*Rumex ssp.*) és madárkeserűfű (*Polygonum aviculare*) a tápnövényei, amelyeken évente kétféle nemzedéke – olykor részleges 3. is – kifejlődik.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

NYMPHALIDAE – TARKALEPKÉK

Inachis io (Rottenburg, 1775), nappali pávaszem

Az egész Palaeartikumban, így hazánkban is gyakori faj. Tápnövénye a nagy csalán (*Urtica dioica*). A hernyók a harmadik vedlésig csoportosan, majd egyesével táplálkoznak és a tápnövényen bábozódnak. Általában két nemzedéke fejlődik évente; őszi nemzedéke áttelel.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Vanessa atalanta (Linnaeus, 1758), atalantalepke

Vándor faj. Hazánkban nem tud áttelelni, tavaszi példányai a Mediterráneumból származnak. A hernyó tápnövénye a nagy csalán (*Urtica dioica*), amelynek összeszött levelei között egyesével táplálkozik, és tápnövényén is bábozódik.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

GEOMETRIIDAE – ARASZOLÓLEPKÉK

Eupithecia graphata (Treitschke, 1828), hangyabogánecs-törpearaszoló

Közép-Európában csak Magyarországról, Szlovákiából, Svájcban és Ausztriából ismert holomediterrán, sziklagyepi faj. Lokálisan elterjedt, kötődik a száraz, nyílt térségekhez. Májustól augusztusig, két generációban repül. Az imágót a mesterséges fény vonzza, a kutatott területen alkalmanként 5-10 példány is megjelent a fényen. Tápnövényei a fátyolvirág-félék (*Gypsophila sp.*) és kőhúr (*Minuartia sp.*) fajok (FAJČIK 1996).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

Erannis ankeraria Staudinger, 1861, magyar téliaraszoló (Anker-araszoló)

Nyugat-palaearktikus, adriato-mediterrán faj, mindenütt lokális és ritka (LÁNG ET. AL. 2003). Populációi erősen izoláltak. Élőhelye: karsztbokorerdők, a meleg tölgy-kőrises bokorerdők. A hímek gyenge röptűek, a nőtények szárnyatlanok. Tápnövénye a virágos kőrís (*Fraxinus ornus*) és a molyhos tölgy (*Quercus pubescens*). A hazai populációk (*Erannis ankeraria ankeraria*) képviselik a nevezéktani alfajt (LÁSZLÓ & RONKAY 2002: – az újabb vizsgálatok azt bizonyítják, hogy a Bükk-hegység – Berva-völgyi populációk nem tekinthetők önálló földrajzi alfajnak). A faj a Vörös Könyvben szerepel (RAKONCZAY 1989), a Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer optimális programjába ajánlott (RONKAY 1997). A vizsgált területen két hím példányt sikerült megfigyelni.

Fokozottan védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 100.000 Ft.

Lignyoptera fumidaria (Hübner, 1825), füstösszárnyú ősziaraszoló

Reliktum jellegű sztyepfaj, a Kárpát-medencében éri el elterjedésének nyugati határát. Magyarországi lelőhelyei jelen ismereteink szerint a Budai-hegységben és a Vértesben vannak (RONKAY 1997; VOJNITS 1980). Hazánkban kívül Alsó-Ausztriában és Oroszország nyugati részének déli területein fordul elő. Élőhelyei elsősorban dolomiton, édesvízi mészkövön kialakult zárt sziklagyepek, pusztafüves lejtők, pusztagyeppek. A nőtény röpképtelen. Szakirodalmi adatok alapján tápnövényei fészkesvirágzatúak (*Compositae* vagy *Asteraceae*), legfőképp cickafark (*Achillae sp.*) fajok. A vizsgált területen nagy számban (napi tíz példány felett) figyeltem meg nappal repülő, illetve éjszaka a lepedőre ülő hím példányokat.

Fokozottan védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 100.000 Ft.

Dyscia conspersaria ([Denis & Schiffermüller], 1775), sziklaüröm-araszoló

Pontomediterrán faj, amely a Kárpát-medencében éri el elterjedésének nyugati határát. Elterjedése lokális, nálunk a középhegységek délies, sziklafüves lejtőin fordul elő (VOJNITS 1980). A félig nyílt és zárt mészkő- és dolomitsziklagyepek karakterfaja (RONKAY 1997), egyes élőhelyein olykor gyakori is lehet. Tápnövényei üröm (*Artemisia*) fajok. Egyetlen nemzedéke késő tavasszal-kora nyáron repül.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

NOTODONTIDAE – PÚPOSSZÖVŐK

Phalera bucephaloides (Ochsenheimer, 1810), magyar púposzövő

Magyarországi példányok alapján leírt faj. Pontomediterrán faunaelem, amely Kis-Ázsia, a Balkán-félsziget és a Kárpát-medence meleg tölgyeseiben él. A szubmediterrán pubescentális (molyhos tölgyes) karsztbokorerdők karakterfaja. Hazánkban többfelé is előfordul. Fő élőhelyei a karsztbokorerdők, de olykor más, meleg dombtetőkön levő tölgyesekben is megtalálható. Hernyója – úgy tudjuk – kizárólag molyhos tölgyet (*Quercus pubescens*) fogyaszt (VOJNITS et al. 1991). A Vörös Könyvben potenciálisan veszélyeztetett fajként szerepel. Egyetlen nemzedéke június-júliusban rajzik, a mesterséges fény erősen vonzza. Lepedős gyűjtéseim alkalmával a vizsgált időszak alatt 5 példányt találtam.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Dicranura ulmi ([Denis & Schiffermüller], 1775), szilfa-púposzövő

Mediterrán-nyugat-ázsiai, nyugat-palaearktikus faj. Nyugat-Európa középső részén, Délkelet- és Dél-Európában fordul elő. Tápnövényei szil (*Ulmus sp.*) fajok. A lepke március-májusban repül. A hernyója június-júliusban táplálkozik. A hernyó a talajban bábozódik. Bábként telet (VOJNITS et al. 1991). A gránási területen a faj gyakorinak mondható, esténként 5-10 példány is jött a lepedőre.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

NOCTUIDAE – BAGOLYLEPKÉK

Catocala fraxini (Linnaeus, 1758), kék övesbagoly

Szibériai, boreo-kontinentális faunaelem, fűz- és nyárfogyasztó faj. Eurázsiai elterjedésű, Magyarországon sokfelé előfordul, főként sík- és dombvidéki meleg nyárfásokban. Magasabb egyedszámban csak a kiskunsági fehérynaryasokból került elő. A lepke ritkán repül közvetlenül a fényre, inkább a fénykör határán száll le. Bábként telet. A vizsgált területen 2 példányt figyeltem meg. Tápnövényei a kőris (*Fraxinus*), nyár (*Populus*; elsősorban *Populus alba*), tölgy (*Quercus*), nyír (*Betula*), éger (*Alnus*), bükk (*Fagus*), szil (*Ulmus*) és fűz (*Salix*) félék (GOZMÁNY 1970).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

Pyrrhia purpurites (Treitschke, 1835), ezerjófű-bagoly

Szórványosan elterjedt pontomediterrán, meleg- és szárazsághedvelő faj. Egyetlen nemzedéke – az élőhely adottságainak függvényében – április végétől június végéig repül. Hernyója monofág, kizárólag a nagyezerjófű (*Dictamnus albus*) magkezdeményeit és magjait fogyasztja. A Vértesben néhány évtizeddel ezelőtt még gyakori volt (JABLONKAY 1974), ma erősen veszélyeztetett, Európai jelentőségű faj (RONKAY 1997). A tápnövényzet tüzetes átvizsgálása után (150 tövet vizsgáltam át) 6 példány L3-as és 4 példány L2-es hernyót találtam.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 50.000 Ft.

Cucullia campanulae Freyer, 1831, harangvirág-csuklyásbagoly

Nyugat-palaearktikus faj, sziklagyepék, déli lejtők lepkéje. Kedveli a meleg mészkő- és dolomitgyepeket. A mesterséges fény vonzza, kiváló repülő. Univoltin faj, de a rajzása hosszú idejű, május elejétől akár augusztus közepéig tarthat. Tápnövénye főként a kereklevelű harangvirág (*Campanula rotundifolia*) (RONKAY & RONKAY 2006). Gránáson eddig egy példánya jelent meg a gyűjtőlepedőnél, de tápnövénye révén valószínűleg gyakoribb.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

Cucullia xeranthemi Boisduval, 1840, vasvirág-csuklyásbagoly

A meleg, száraz gyepterületekhez kötődik: sziklagyepékhez, szikla- és pusztafüves lejtőkhöz, homokpuszta-gyepékhez. Magyarországon elsősorban mészkövön és dolomiton kialakult gyepekben találták. Hazánkban egy teljes és egy részleges második nemzedéke van, az első május közepétől július elejéig, a második július végétől augusztus végéig rajzik. Egyes helyeken és években a második nemzedék az elsónél nagyobb egyedszámú is lehet. A mesterséges fény vonzza. Hernyójának tápnövénye az aranyfürt őszirózsa (*Aster linosyris*). Az első hernyónemzedék főleg a leveleket eszi, a második mind a leveleket, mind

a virágzatokat elfogyasztja. Bábként telet, a báb több évig elfekhet (RONKAY & RONKAY 2006). A Vörös Könyvben potenciálisan veszélyeztetett fajként szerepel. A lepedőmre 2 példány repült.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Asteroscopus syriaca ssp. decipulae (Kovács, 1966), magyar őszi fésűsbagoly

Az *Asteroscopus syriaca* faj kárpát-medencei földrajzi alfaja, melyet először önálló fajként írt le Kovács Lajos 1966-ban. Eddig csak kevés helyről ismert (BÉNI et. al. 1996). Meleg, középhegységi tölgyesek lakója. A mesterséges fény vonzza. Egyetlen nemzedéke október végén, november elején késő éjjel repül akkor is, ha a hőmérséklet fagypont alá esik. A pete telet át, tápnövénye a mesterséges nevelések tapasztalata szerint a virágos kőris (*Fraxinus ornus*) (RONKAY & RONKAY 2006). Gránáson stabil populációja él.

Fokozottan védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 100.000 Ft.

Rileyiana fovea (Treitschke, 1825), hólyagosszárnyú bagoly

Pontomediterrán faj, északi areahatára a Kárpát-medencében (Szlovákia) van. A szubmediterrán és mediterrán molyhos tölgyesek és karsztbokorerdők jellemző állata, de lokálisan fordul elő. Egészen korán kezd repülni, és kicsorgó fanedveket keres, ilyenkor a csalétek erősen vonzza. Az éjszaka második felében jelentkezhet a mesterséges fényforrások körül. Egyetlen nemzedéke ősszel (szeptember közepétől november elejéig) repül (RONKAY & RONKAY 2006). A Gránásban először a kopjafás dombon 2006-ban talajcspadából került elő, majd ugyanitt 2007-ben fényre repült egy hím példány.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

Euxoa distinguenda (Lederer, 1857), keleti földibagoly

A száraz gyepterületek állata, elsősorban sztyeppekben és félsivatagokban, dolomit- és mészkősziklagyepekben, meszes platókon tenyészik. Magyarországon kifejezetten lokális elterjedésű, egyes élőhelyein viszont (pl. a tétényi-fennsíkon és a Vértes-hegységben – így Gránáson is) gazdag populációi honosak. Egy nemzedékes, augusztus közepétől szeptember közepéig repül. A mesterséges fény és a csalétek is vonzza (RONKAY & RONKAY 2006).

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

Euxoa hastifera (Donzel, 1847), fehérsávós földibagoly

Atlanto-mediterrán faj, a meleg, száraz, rövid fűvű sztyepppterületekre jellemző. A mesterséges fény és a csalétek is vonzza, azonban hazánkban mindaddig alacsony egyedszámban gyűjtötték. Egy nemzedékes, augusztus elejétől szeptember közepéig repül. Fejlődési alakjai ismeretlenek (RONKAY & RONKAY 2006). Gránáson eddig csak egyetlen példányban vált ismertté.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

Euxoa vitta (Esper, 1789), vonalkás földibagoly

Atlanto-mediterrán elterjedésű faj, melynek a Palaearktikum nyugati részéből több földrajzi alfaja ismert. Meleg, nyitott dolomit- és mészkősziklagyep lakója (RAKONCZAY 1989). A mesterséges fény és a csalétek is vonzza. Egy nemzedékes, repülése augusztus elejétől szeptember végéig tart. Hernyóként telet át, amely a föld alatt él, a növényi részeket a járatába húzza (RONKAY & RONKAY 2006). Gránáson kifejezetten gyakori.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 50.000 Ft.

Chersotis fimbriola (Esper, 1803), csillogó földibagoly

Számos, kifejezetten lokális földrajzi alfaja ismeretes, melyek közül Magyarországon kettő honos. Az egyik az Aggteleki-karszton él (*Chersotis fimbriola ssp. baloghi*), a Budapest környéki, a Vértes és a Gerecse-hegységben élő populációi viszont a nevezéktani alfajt képviselik (*Chersotis fimbriola fimbriola*). A meleg, száraz dolomit-sziklagyeppekhez kötődik (FAJÉIK 1998; RONKAY & RONKAY 2006). A mesterséges fény és a csalétek is vonzza. Egy nemzedékes, május közepétől augusztus elejéig repül. A repülési idő alatt felállított lepedőn mindig nagy egyedszámban jelent meg, átlag 15 példány éjszakánként.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 50.000 Ft.

ARCTIIDAE – MEDVELEPKÉK

Ocnogyna parasita (Hübner, 1790), csonkaszárnú medvelepke

Pontomediterrán faj. A Nyugat-Palaearktikum déli részén él, melegkedvelő, hazánkban szórványosan elterjedt. A löszpusztagyeppek, mészkő- és dolomitlejtők értékes, kora tavaszi állata. Meleg- és szárazsággkedvelő, száraz hegy- és dombvidéki lejtőkön, sziklagyeppekben, pusztafüves lejtőkön, homoki gyepekben, löszpusztagyeppekben lágyszárúakon él. Feltűnő az ivari kétalakúság; a nőtények szárnya csökevényes, röpképtelen (RONKAY 1997; VOJNITS et al. 1991). Egynemzedékes faj, a hím késő éjjel akár már február közepétől is, március végéig repül. A mesterséges fény vonzza. Gránáson eddig csak egyetlen példányban vált ismertté.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 2.000 Ft.

Arctia festiva (Hufnagel, 1766), díszes medvelepke

A Palaearktikum déli részén elterjedt, melegkedvelő faj. Magyarországon elsősorban az alföldi homokvidékeken él, ahol helyenként nem ritka, élőhelyei azonban vészesen fogyatkoznak. Kis egyedszámú populációi a középhegységek mészkő- és dolomitlejtőin is tenyésznek. Az imágó április végén, május közepén-végén, késő éjjel rajzik. Az ivari kétalakúság erős, a nőtény keveset mozog. A hernyó elsősorban fényes kutyatejen (*Euphorbia lucida*) él, áttelel. (VOJNITS et al. 1991). Gránáson szintén csak egy példányban vált eddig ismertté.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

Euplagia quadripunctaria (Poda, 1761), csíkos medvelepke

Holomediterrán-nyugat-ázsiai faunaelem, nyugat-palaearktikus elterjedésű altoherbosa faj. Európa északi részén ritkább, sokfelé hiányzik. Magyarországon a hegyvidékeken, illetve a Dunántúlon elterjedt, az Alföldön már jóval ritkább. Hernyója polifág, hazánkban főként üde erdők lágyszárú növényzetén (pl. *Lamium*, *Urtica*, *Epilobium* fajok) él, de esetenként cserjéken és fákön (*Prunus*, *Corylus*, *Quercus* fajok) is kifejlődhet. Hazánkban elterjedt és néhol gyakori (VOJNITS et al. 1991), jó indikátora az élőhelyeinek, a félig xerotherm és mesophil gyepek minőségében bekövetkező változásoknak. Gránt-Gránáson minden évben talákoztam néhány példányával.

Védett faj, egyedeinek pénzben kifejezett értéke: 10.000 Ft.

A vizsgált terület színező elemei

A gránási terület gazdag állatföldrajzi színező elemekben. A homok és a dolomit hasonló mikroklimájának köszönhetően megjelentek homoki élőhelyhez kötődő lepkefajok is; a spárgamoly (*Parahypopta caestrum*), a sziki karcsúmoly (*Isauria dilucidella*) illetve a sárga fűgyökér-

moly (*Xanthocrambus saxonellus*). A nagylepkék közül a fényes kutyatejen élő díszes medvelepke (*Arctia festiva*) jelzi a mikroklimatikus viszonyok hasonlóságát a homoki élőhelyekkel.

A középhegységek jellemző faja a keleti gyökérrágó lepke (*Korscheltellus lupulinus*) gránási megjelenése a hullámos fekete molyhoz (*Ethmia haemoorhoidella*) és kétpettyes zöldmolyhoz (*Parascythris muelleri*) hasonlóan váratlan volt; egyik faj sem gyakori, életmódjukról keveset tudunk.

A legközelebbi vizes biotóp a csákvári csíkvarsai rét. Viszonylagos távolsága ellenére, a nedvesebb rétek lepkéi is jelen vannak Gánt-Gránás lepkefaunájában. A füzesekhez, vizes élőhelyekhez kötődő fajok: nagy farontó lepke (*Cossus cossus*), a tarka vízimoly (*Elophila nymphaeata*), a békalencsemoly (*Cataclysta lemnata*), a békabuzogánymoly (*Orthotaelia sparganella*), a magyar nádmoly (*Atremaea lonchoptera*), valamint a nádfűró lepke (*Phragmataecia castaneae*) és a fehérhátú tükrömoly (*Hedya salicella*). A csíkos nádfűrómoly (*Chilo phragmitella*), a barna nádlevélmoly (*Calamotropha paludella*), aranyszínű nádlevélmoly (*Calamotropha aureliella*) előkerülése a sziklagyepben nem mondható hétköznapiinak.

A kopárfásítás során telepített erdei- és feketefenyő (*P. nigra*, *P. sylvestris*) fajokon élő, sodrómolyok közül a kormos gyantamoly (*Retinia resinella*), a fenyőilonca (*Rhyacionia buoliana*), a tarka gyantamoly (*Rhyacionia pinivorana*), a tűzmolyok közül a fenyőrágó karcsúmoly (*Dioryctria abietella*), a tobozrágó karcsúmoly (*Dioryctria sylvestrella*) valamint a fenyőszövő karcsúmoly (*Dioryctria simplicella*) fordul elő a gránási területen.

Fajmegőrzési problémák, európai jelentőségű izolátumok

Az olyan izolált területek, mint a dolomitsziklagyepek, Európában és Magyarországon kis kiterjedésűek, és nem alkotnak összefüggő nagyobb területet. Ebből adódóan az itt élő fajok az egyéb távoli populációkkal nem alkotnak szaporodó közösséget, az így kialakult lepke-együttesek elszigeteltek és sérülékenyek. A benne élő stenök fajok nehezebben tudnak alkalmazkodni a változó körülményekhez. Az itt élő lepkefajok egy része szigorúan kötődik a dolomithoz, valamint az azt körülvevő szegélycserjéshez és a molyhos tölgyeshez, csereszömörccs bokorerdőhöz. Az ilyen élőhelyspecifikus fajok sérülékenyebbek és általában alacsony egyedszámúak, a változó környezeti körülményekre adott válaszuk hiányzik. Az életkörülményeikben végbemenő drasztikus változás esetén ezek a fajok eltűnhetnek, vagy akár ki is pusztulhatnak (SZERÉNYI 2004).

A következő fajok a fenti szempontok szerint veszélyeztetettek és megőrzésük a természetvédelem elsődleges feladatai közé tartoznak:

- Molylepkékünk közül a kora tavasszal repülő magyar tölgyemakkmoly (*Pammene querceti*) az egyedüli pubescentális védett faj a területen.
- A sárga gyapjasszövő (*Eriogaster catax*) a cserjésekhez, galagonyához (*Crataegus monogyna*) kökényhez (*Prunus spinosa*) kötődő faj. Elterjedése Nyugat-, Közép- és Dél-Európára korlátozódik, Natura 2000-es, közösségi jelentőségű faj. A Vörös Könyvben aktuálisan veszélyeztetett fajként szerepel. Állomány nagysága a Gránásban nincs felmérve.
- A füstösszárnyú araszoló (*Lignoptera fumidaria*) reliktum jellegű sztyeppfaj, a Kárpát-medencében éri el elterjedésének nyugati határát (FAJČIK & SLAMKA 1996). Magyarországi lelőhelyei jelen ismereteink szerint a Budai-hegységben és a Vértesben vannak, élőhelyei zárt sziklagyepek, pusztafüves lejtők, pusztagyeppek, a nőstény röpképtelen és Magyarországon eddig nem sikerült találni.

- A Gránás melletti Bucka-hegyen (Csákberény) a csüngő araszoló (*Phyllometra culminaria*) szintén reliktum jellegű sztyeppfaj, erősen szaggatott areával. Magyarországon három egymástól erősen elszigetelt populációja ismert. Élőhelyei a nyílt és a félig záródott dolomitsziklagyeppek, dolomitplatók, sziklalejtők.
 - A hazánkból leírt fokozottan védett magyar teli araszoló (Anker-araszoló) (*Erannis ankeraria*) populációi erősen izoláltak. Élőhelye: karsztbokorerdők, meleg tölgyes-kőrises bokorerdők. Tápnövénye a virágos kőris (*Fraxinus ornus*) és a molyhos tölgy (*Quercus pubescens*). A hazai populációk képviselik a nevezéktani alfajt.
 - Az Atlanto-mediterrán elterjedésű, kora ősszel repülő vonalkás földibagoly (*Euxoa vitta*) a meleg, nyitott dolomit- és mészkősziklagyeppek gyakori állata, míg a magyar őszi fésűsbagoly (*Asteroscopus syriaca* ssp. *decipulae*) október végén, november elején repül. Eddig csak kevés helyről mutatták ki. Tápnövénye szintén virágos kőris (*Fraxinus ornus*).
- Mint látható, az itt bemutatott néhány faj mind szaggatott elterjedésű, speciális élőhely- és mikroklímátikus igénnyel rendelkezik, éppen ezért populációik különösen veszélyeztetettek.

Köszönetnyilvánítás

Köszönettel tartozom Jekisa Lászlónak a fénycsapda folyamatos, precíz kezeléséért, továbbá Buschmann Ferenc és Szabóky Csaba kollégáknak, akik a terepi munkában és egyes fajok meghatározásban nyújtottak segítséget, valamint a dolgozat írása folyamán tettek hasznos, kritikai megjegyzéseket.

Irodalom

- ABAFI-AIGNER L., PÁVEL J., UHRYK N. (1900): Lepidoptera. – In: A Magyar Birodalom Állatvilága (Fauna Regni Hungariae) – Királyi Magyar Természettudományi Társulat, Budapest, 5-53 p.
- ABAFI-AIGNER L. (1907): Magyarország lepkéi – Királyi Magyar Természettudományi Társulat, Budapest, LXXVII kötet, 137 pp. + 51 színes tábla.
- BÁLINT Zs. (1996): A Kárpát-medence nappali lepkéi I. rész – Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME), Budapest, 185 pp.
- BARANYI T., KOROMPAI T. (2007): A Tiszántúl repülő ékkövei. Az Észak-alföld nagylepkéi – Nimfea Természetvédelmi Egyesület, 3-50 pp.
- BARINA Z. (2000): Felhagyott homokbányák florisztikai vizsgálata I. – Kitaibelia V évf. 2. sz. 313-318 p.
- BARINA Z. (2007): A Vértes és környéke florisztikai kutatásainak eredményei I. – Kitaibelia XII évf. 1. sz. 30-40 p.
- BÉNI K., VISZLÓ L. (1996): A Vértes hegység és környéke. Egy cseppnyi Magyarország – Pro Vértes Természetvédelmi Közalapítvány, 127 pp.
- BORHIDI A., SÁNTA A. (1999): Vörös Könyv Magyarország növénytársulásairól, 2. kötet.– Természetbúvár Alapítvány Kiadó, Budapest, 242 pp.
- FAJČÍK, J., SLAMKA, F. (1996): Die Schmetterlinge Mitteleuropas I. Band. – Bratislava, 113 pp.
- FAJČÍK, J. (1998): Die Schmetterlinge Mitteleuropas – II. Band. – Bratislava, 170 pp.
- FARKAS S. (szerk) (1999): Magyarország védett növényei – Mezőgazda kiadó, Budapest, 416 pp
- FEKETE G., VARGA Z. (szerk.) (2006): Magyarország tájainak növényzete és állatvilága – Természetesen Alapítvány, Budapest, 152 pp.

- FELFÖLDY L. (1942): Szociológiai vizsgálatok a pannoniai flóratérület gyomvegetációján – Acta Geobotanica Hungarica, 87-140 p.
- GOZMÁNY L. (1968): Nappali lepkék (Diurna) – In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), XVI/15 füzet. – Akadémiai Kiadó, Budapest, 204 pp.
- GOZMÁNY L. (1970): Bagolylepkék I. (Noctuidae I.) – In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), XVI/11 füzet – Akadémiai Kiadó, Budapest, 151 pp.
- HAAS J. (2001): A rejtelmes dolomit. – Természet világa, (132. évf.), 7. sz., 297-300 p.
- HERCZIG B. (1984): Adatok a Vértes nagylepkefaunájának ismeretéhez – A tatai Herman Ottó Kör Munkái, VMIK., Tata, 45 pp.
- ISÉPY I. (1968): Szurdokerdők és törmeléklejtő-erdők a Vértes-hegységben – Botanikai Közlemények, (55. évf.), 3. sz., 199-204 p
- ISÉPY I. (2000): A változatos és változó Csákvári-rét – Természet világa (131. évf.), 9: 429-430
- ISÉPY I. (2002): Az ezerarcú Vértes – Természetbúvár (57. évf.) 2: 20-23
- JABLONKAY J. (1964): Az *Erannis ankeraria* Str. előfordulása a Bükk-hegységben – Folia Entomologica Hungarica (Series nova), XVII.: 240-241
- JABLONKAY J. (1974): Lepkegyűjtő tevékenységem tapasztalataiból – In: Folia Historico-Naturalia Musei Matraensis 2.: 45-66
- GOMBOCZ E. (1945): Diaria itinerum Pauli Kitaibelii. Auf Grund originaler Tagebücher zusammengestellt von Endre Gombocz. 1-2. – Verlag des Ungarischen Naturwissenschaftlichen Museums, Budapest, 1083 p.
- KOVÁCS L. (1953): A magyarországi nagylepkék és elterjedésük I. – Folia Entomologica Hungarica (Series nova), VI/1: 76-164.
- KOVÁCS L. (1956): A magyarországi nagylepkék és elterjedésük II. – Folia Entomologica Hungarica (Series nova), IX/1: 89-140 p.
- KOVÁCS L. (1966): Data to the knowledge of Hungarian Macrolepidoptera I. – Annales Historico-Naturales Musei Nationalis Hungarici, 453-468 p.
- KUN A., ITTÉZS P. (1995): A *Seseli leucospermum* W. et K. és a nyílt dolomitsziklagyep (*Seseli leucospermum-Festucetum pallentis*) előfordulása szarmata mészkövön – Botanikai Közlemények, (82. évf.) 1-2: 27-34
- KUN A., TÓTH T., SZABÓ B., KONCZ J. (2005): A dolomitjelenség: közzetani, talajtani és növényzeti összefüggések. (Kőzet-, talaj- és növény-elemzések magyarországi mészkő- és dolomit sziklagyepekben) – Botanikai Közlemények, (92. évf.), 1-2: 1-25
- LÁNG I., BEDŐ Z., CSETE L. (2003): Magyar tudománytár 3. Növény, állat, élőhely – MTA Társadalomkutató Központ – Kossuth Kiadó, Budapest, 594 pp.
- LÁSZLÓ M. GY., RONKAY L. (2002): Az Anker-araszoló (magyar téliaraszoló; *Erannis ankeraria* Staudinger, 1861) természetvédelmi akcióterve – Pars Kft, Budapest, 1-13 pp.
- RAKONCZAY Z. (szerk.) (1989): Vörös Könyv. A Magyarországon kipusztult és veszélyeztetett növény- és állatfajok – Akadémiai Kiadó, Budapest, 188-244 p.
- RONKAY L. (1997): Lepkék. A Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer, VII. – Magyar Természet-tudományi Múzeum, Budapest. 71 pp.
- RONKAY L., RONKAY G. (2006): A magyarországi csuklyás-, szegfű- és földibaglyok atlasza – Natura Somogyiensis 8, Kaposvár, 416 pp.
- SZABÓKY CS. (1994): Adatok a Vértes lepkefaunájának ismeretéhez – Folia Entomologica Hungarica (Series nova), LV: 383-396
- SZABÓKY CS., KUN A., BUSCHMANN F. (2002): Checklist of the Fauna of Hungary, Volume 2., Microlepidoptera – Magyar Természet-tudományi Múzeum, Budapest, 184 pp.
- SZABÓKY CS., CSÓKA GY. (2008): A püspökladányi Farkassziget lepkéi – ERTI, Budapest, 136 pp.
- SZABÓKY, CS., TOKÁR, Z., LIŠKA, J. & PASTORÁLIS, G., (2009): New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part XII. (Lepidoptera: Lypusidae, Bucculatricidae Yponomeutidae, Depressariidae, Coleophoridae, Blastobasidae, Autostichidae, Gelechiidae, Tortricidae). – Folia Entomologica Hungarica 70 – in print
- SZEÓKE K. (2007): A Vértes-hegység lepkefaunája (1971-1985) – Natura Somogyiensis 10., 341-360.

- SZERÉNYI G. (2004): A Vértes védett lepkekülönlegességei – *Természet Világa* (135. évf.), **11**: 519-520.
- SZÓCS J. (1981): Angaben über die minierenden Motten aus Budapest und Umgebung. – In: *Folia Entomologica Hungarica* (Series nova) **XL**: 209-220 p.
- ULBRICH E. (1902): Adatok Fejér- és Komárom megye lepke-faunájához *Rovartani lapok*, (9.) 7. sz. 145-149.
- VARGA Z. (1964): Magyarország állatföldrajzi beosztása a nagylepke-faunakomponensei alapján – *Folia Entomologica Hungarica* (Series nova), **XVII.**: 119-167 p.
- VARGA Z., RONKAY L., BÁLINT Zs., LÁSZLÓ M. GY., PEREGOVITS L. (2004): A Magyar állatvilág fajjegyzéke, **3.** kötet, Nagylepkék – Magyar Természettudományi Múzeum, Budapest, 111 pp.
- VOJNITS A. (1980): Araszoló lepkék I. (Geometridae I.) – In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), XVI/8 füzet. – Akadémiai Kiadó, Budapest, 157 pp.
- VOJNITS A., UHERKOVICH Á., RONKAY L., PEREGOVITS L. (1991): Medvelepkék, szenderek és szövőlepkék (Arctiidae, Sphingidae et Bombycidae) – In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae) XVI/14 füzet – Akadémiai Kiadó, Budapest, 244 pp.
- ZÓLYOMI B. (1936): Übersicht der Felsenvegetation in der pannonischen Florenprovinz und dem nordwestlich angrenzenden Gebiete = A pannóniai flóratartomány és az északnyugatnak határos területek sziklanövényzetének áttekintése – *Annales Historico-Naturales Musei Nationalis Hungarici*, **30**: 136-174 p
- ZÓLYOMI B. (1942): A középdunai flóraválasztó és a dolomitjelenség – *Botanikai Közlemények* 39. **5.** 209-231 p.

Received July 16, 2009

Accepted September 3, 2009

MELLÉKLET

FAJLISTA

V = védett faj

FV = fokozottan védett faj

MICROLEPIDOPTERA

Hepialidae

Triodia sylvina (Linnaeus 1761)
Korscheltellus lupulina (Linnaeus, 1758)

Adelidae

Nemaphora cupriacella (Hübner, 1819)
Nemaphora deegerella (Linnaeus, 1758)
Nemaphora metallica (Poda, 1761)
Adela reaumurcella (Linnaeus, 1758)
Adela croesella (Scopoli, 1763)
Cauchas rufimitrella (Scopoli, 1763)
Nematopogon swammerdamella (Linnaeus, 1758)

Incurvariidae

Incurvaria masculella ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Tischeriidae

Tischeria dodoneae Stainton, 1858

Tineidae

Atelotium hungaricellum Zeller, 1839
Cephimallota angusticostella (Zeller, 1839)
Infurcitinea albicomella (Stainton, 1851)
Nemapogon granella (Linnaeus, 1758)
Tinea trinitella Thunberg, 1794
Monopis monachella (Hübner, 1796)
Neurothaumasia ankerella (Mann, 1867)
Euplocamus anthracinalis (Scopoli, 1763)

Lypusidae

Lypusa mauerella ([Denis & Schiffermüller] 1775)

Psychidae

Bijugis bombycella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Rebelia herrichiella Strand, 1912
Canephora hirsuta (Poda, 1761)
Pachytelia villosella (Ochsenheimer, 1810)
Megalophanes viciella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Epicnoprotyx kovacsi Sieder, 1955

Bucculatricidae

Bucculatrix thoracella (Thunberg, 1794)

Gracillariidae

Caloptilia stigmatella (Fabricius, 1781)
Phyllonorycter robiniella (Clemens, 1859)
Phyllonorycter corylifoliella (Hübner, 1796)
Parectopa robiniella Clemens, 1863
Cameraria ochridella Deschka et Dimiæ, 1986

Yponomeutidae

Scythropia crataegella (Linnaeus, 1767)
Yponomeuta evonymella (Linnaeus, 1758)
Yponomeuta rorella (Hübner, 1796)
Yponomeuta irrorella (Hübner, 1796)
Yponomeuta plumbella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pseudoswammerdamia combinella (Hübner, 1786)
Argyrestia bonnetella (Linnaeus, 1758)

Ypsolophidae

Ypsolopha asperella (Linnaeus, 1761)
Ypsolopha ustella (Clerck, 1759)
Ypsolopha sylvella (Linnaeus 1767)
Ypsolopha sequella (Clerck, 1759)

Plutelliidae

Plutella xylostella (Linnaeus, 1758)
Rhigognostis hufnageli (Zeller, 1839)

Glyphipterygidae

Orthotaelia sparganella (Thunberg, 1788)

Ethmiidae

Ethmia dodeceea (Haworth, 1828)
Ethmia haemoorhoidella Eversmann, 1844
Ethmia terminella Fletcher, 1938
Ethmia bipunctella (Fabricius, 1775)
Ethmia candidella (Alphéraky, 1908)
Ethmia pusiella (Linnaeus, 1758)

Depressariidae

- Semioscopis steinkellneriana* ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Luquetia lobella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Exaeretia preisseckeri (Rebel, 1937)
Agonopterix heraclina (Linnaeus, 1758)
Agonopterix alstroemeriana (Clerck, 1759)
Agonopterix pallorella (Zeller, 1839)
Agonopterix propinquella (Treitschke, 1833)
Depressaria depressana (Fabricius, 1775)
Depressaria douglasella Stainton, 1849
Depressaria albipunctella ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Scythrididae

- Scythris obscurella* (Scopoli, 1763)
Scythris vittella (Costa, 1834)
Parascythris muelleri (Mann, 1871)

Chimabachidae

- Diurnea fagella* ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Diurnea lipsiella ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Oecophoridae

- Schiffermuelleria schaefferella* (Linnaeus, 1758)
Epicallima bruandella (Ragonot, 1889)
Epicallima formosella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Borkhausenia minutella (Linnaeus, 1758)
Batia lambdella (Donovan, 1793)
Esperia oliviella (Fabricius, 1794)
Esperia krueperella Staudinger, 1871
Carcina quercana (Fabricius, 1775)
Minetia crenatus (Fabricius, 1798)
Pleurota pyropella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pleurota marginella ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Lecithoceridae

- Homaloxestis briantiella* (Turati, 1879)
Odites kollarella (Costa, 1836)

Coleophoridae

- Coleophora alcyonipennella* (Kollar, 1832)
Coleophora hartigi (Toll, 1944)
Coleophora ochrea (Haworth, 1828)
Coleophora lixella Zeller, 1849
Coleophora ornatipennella (Hübner, 1796)
Coleophora hemerobiella (Scopoli, 1763)

Momphidae

- Mompha miscella* ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Blastobasidae

- Blastobasis huemeri* Sinev, 1993

Amphisbatidae

- Hypercallia citrinalis* (Scopoli, 1763)

Cosmopterigidae

- Eteobalea anonymella* (Reidl, 1965)
Eteobalea serratella (Treitschke, 1833)
Pyroderces argyrogrammos (Zeller, 1847)
Limnaecia phragmitella Stainton, 1851

Gelechiidae

- Chrysoesthia drurella* (Fabricius, 1775)
Chilopselaphus balneariellus Chrétien, 1907
Atremaea lonchoptera Staudinger, 1871
Recurvaria leucatella (Clerck, 1759)
Gelechia nigra (Haworth, 1828)
Chionodes fumatella (Douglas, 1850)
Aroga flavicomella (Zeller, 1839)
Stenolechiodes pseudogemmellus Elsner, 1996
Prolita solutella (Zeller, 1839)
Approaerema anthyllidella (Hübner, 1813)
Athrips nigricostella (Duponchel, 1842)
Anacampsis populella (Clerck, 1759)
Anarsia lineatella Zeller, 1839
Nothris verbascella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Dichomeris limosella (Schläger, 1849)
Dichomeris derasella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Helcystogramma triannulella (Herrich-Schäffer, 1847)
Brachmia dimidiella ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Limacodidae

- Apoda limacodes* (Hufnagel, 1766)
Heterogenea asela ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Zyganidae

- Adscita statices* (Linnaeus, 1758)
Zygaena ephialtes (Linnaeus, 1767)
Zygaena filipendulae (Linnaeus, 1758)
Zygaena loti ([Denis & Schiffermüller] 1775)

Sesiidae

- Synanthedon myopaeformis* (Borkhausen, 1789)
Chamaesphexia empiformis (Esper, 1783)
Chamaesphexia leucopsiformis (Esper, 1800)

Cossidae

- Cossus cossus* (Linnaeus, 1758)
Parahypopta caestrum (Hübner, 1808)
Dypsessa ulula (Borkhausen, 1790)

Phragmataecia castaneae (Hübner, 1790)
Zeuzera pyrina (Linnaeus, 1761)

Tortricidae

Phalonidia contractana (Zeller, 1847)
Agapeta hamana (Linnaeus, 1758)
Agapeta zoegana (Linnaeus, 1767)
Eupoecilia angustana (Hübner, 1799)
Eupoecilia ambiguella (Hübner, 1796)
Aethes tessera ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Aethes margarotana (Duponchel, 1836)
Aethes hartmanniana (Clerck, 1759)
Aethes kindermanniana (Treitschke, 1830)
Cochylis posterana Zeller, 1847
Falseuncaria ruficiliana (Haworth, 1811)
Tortrix viridana Linnaeus, 1758
Aleimma loeflingiana (Linnaeus, 1758)
Acleris forsskalleana (Linnaeus, 1758)
Acleris rhombana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Acleris ferrugana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Acleris variegana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Acleris hastiana (Linnaeus, 1758)
Neosphaleroptera nubilana (Hübner, 1799)
Doloploca punctulana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Tortricodes alternella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cnephasia communana (Herrich-Schäffer, 1851)
Cnephasia incertana (Treitschke, 1835)
Eulia ministrana (Linnaeus, 1758)
Epagoge grotiana (Fabricius, 1781)
Pseudeulia asinana (Hübner, 1799)
Capua vulgana (Frölich, 1828)
Archips rosana (Linnaeus, 1758)
Archips podana (Scopoli, 1763)
Archips xylosteana (Linnaeus, 1758)
Choristoneura hebenstreitella (Müller, 1764)
Argyrotaenia ljunghiana (Thunberg, 1797)
Pycholoma lecheana (Linnaeus, 1758)
Pandemis caresana (Hübner, 1796)
Pandemis heparana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pandemis dumetana (Treitschke, 1835)
Syndemis musculana (Hübner, 1799)
Aphelia paleana (Hübner, 1793)
Clepsis spectrana (Treitschke, 1830)
Clepsis pallidana (Fabricius, 1776)
Adoxophyes orana (Fischer von Waldheim, 1820)
Endothenia marginana (Haworth, 1811)
Eudemis profundana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pseudosciaphila branderiana (Linnaeus, 1758)
Hedya nubiferana (Haworth, 1811)
Hedya salicella (Linnaeus, 1758)
Hedya pruniana (Hübner 1799)

Celypha striana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Celypha rufana (Scopoli, 1763)
Celypha capreolana (Herrich-Schäffer, 1849)
Celypha flavipalpana (Herrich-Schäffer, 1851)
Loxoterna lacunana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Loxoterna rivulana (Scopoli, 1763)
Phiaris stibiana (Guenée, 1845)
Olethreutes arcuella (Clerck, 1759)
Pseudohermenias abietana (Fabricius, 1787)
Lobesia reliquana (Hübner, 1825)
Thiodia trochilana (Frölich, 1828)
Epinotia tetraquetrana (Haworth, 1811)
Epinotia nisella (Clerck, 1759)
Zeiraphera isertana (Fabricius, 1794)
Pelochrista infidana (Hübner, 1824)
Eucosma cana (Haworth, 1811)
Eucosma alibidulana (Herrich-Schäffer, 1851)
Eucosma conterminana (Guenée, 1845)
Eucosma metzneriana (Treitschke, 1830)
Eucosma campolliana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Eucosma lugubrana (Treitschke, 1830)
Epiblema foenella (Linnaeus, 1758)
Epiblema scutulana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Notocelia cynosbatella (Linnaeus, 1758)
Notocelia uddmanniana (Linnaeus, 1758)
Notocelia aquana (Hübner, 1799)
Retinia resinella (Linnaeus, 1758)
Rhyacionia buoliana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Rhyacionia pinivorana (Lienig. et Zeller. 1846)
Ancylis laetana (Fabricius, 1775)
Ancylis mitterbacheriana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Ancylis paludana (Barrett, 1871)
Ancylis unculana (Haworth, 1811)
Ancylis comptana (Frölich, 1828)
Ancylis apicella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cydia fagiglandana (Zeller, 1841)
Cydia nigricana (Fabricius, 1794)
Cydia amplana (Hübner, 1799)
Cydia pyrivora (Danilevsky, 1947)
Cydia pomonella (Linnaeus, 1758)
Cydia pactolana (Zeller, 1840)
Cydia triangulella (Goeze, 1783)
Dichrorampha acuminatana (Lienig et Zeller 1846)
Pammene querceti (Gozmány, 1957) (V)

Choreutidae

Millieria dolosalis (Heydenreich, 1851)

Epermaniidae

Epermenia pontificella (Hübner, 1796)

Pterohoridae

Agdistis adactyla (Hübner, 1819)
Cnaemidophorus rhododactyla ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Oxyptilus pilosellae (Zeller, 1841)
Crombrugghia distans (Zeller, 1847)
Pterophorus pentadactylus (Linnaeus, 1758)
Merrifieldia leucodactyla ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Wheeleria obsoleta (Zeller, 1841)
Emmelina monodactyla (Linnaeus, 1758)
Capperia celeusi (Frey, 1886)

Caposinidae

Carposina scirrhosella Herrich-Schäffer, 1853

Thyrididae

Thyris fenestrella (Scopoli, 1763)

Pyralidae

Aphomia sociella (Linnaeus, 1758)
Melissoblaptes zelleri Joannis, 1932
Lamoria anella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Galleria mellonella (Linnaeus, 1758)
Synaphe punctalis (Fabricius, 1775)
Pyralis regalis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pyralis farinalis Linnaeus, 1758
Pyralis perversalis (Herrich-Schäffer, 1849)
Herculia rubidalis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Endotricha flammealis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Trachoniüs cristella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pempeliella ornata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Sciota rhenella (Zincken, 1818)
Sciota fumella (Eversmann, 1844)
Selagia argyrella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Etiella zinckenella (Treitschke, 1832)
Khorassania compositella (Treitschke, 1835)
Oncocera semirubella (Scopoli, 1763)
Laodamia faecella (Zeller, 1839)
Diorcytria abietella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Diorcytria simplicella Heinemann, 1863
Diorcytria sylvestrella (Ratzeburg, 1840)
Phycita roborella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Hypochalcia ahenella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Hypochalcia decorella (Hübner, 1817)
Nephopterix angustella (Hübner, 1796)
Conobathra tumidana ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Episcythrasis tetricella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Eurhodope rosella (Scopoli, 1763)
Myelois circumvoluta (Fourcroy, 1785)

Pterothixidia rufella (Duponchel, 1836)
Isauria dilucidella (Duponchel, 1836)
Euzophera pinguis (Haworth, 1811)
Euzophera bigella (Zeller, 1848)
Euzophera fuliginosella (Heinemann, 1865)
Nyctegretis lineata (Scopoli, 1786)
Homoeosoma sinuellum (Fabricius, 1794)
Homoeosoma nebulella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Phycitodes binaevella (Hübner, 1813)
Plodia interpunctella (Hübner, 1813)
Ephesia furcatella (Herrich-Schäffer, 1849)
Anerastia lotella (Hübner, 1813)
Ematheudes punctella (Treitschke, 1833)
Chilo phragmitella (Hübner, 1810)
Calamotropha paludella (Hübner, 1824)
Calamotropha aureliella (Fischer von Röslerstamm, 1841)
Chysoteuchia culmella (Linnaeus, 1758)
Crambus pascuella (Linnaeus, 1758)
Agriphila tristella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agriphila inquinatella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agriphila selasella (Hübner, 1813)
Agriphila poliella (Treitschke, 1832)
Agriphila tersellus (Lederer, 1858)
Agriphila tolli (B³eszziński, 1952)
Catoptria pinella (Linnaeus, 1758)
Catoptria falsella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Catoptria lythargirella (Hübner, 1796)
Metacrambus carectellus (Zeller, 1847)
Xanthocrambus saxonellus (Zincken, 1821)
Xanthocrambus lucellus (Herrich-Schäffer, 1848)
Chrysocrambus craterella (Scopoli, 1763)
Chrysocrambus linetellus (Fabricius, 1781)
Thisanotia chrysonuchella (Scopoli, 1763)
Pediasia luteella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pediasia contaminella (Hübner, 1796)
Platytes cerusella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Platytes alpinella (Hübner, 1813)
Schoenobius gigantella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Donacaula forficella (Thunberg, 1794)
Donacaula mucronella ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Elophila nymphaeata (Linnaeus, 1758)
Catachysta lemnata (Linnaeus, 1758)
Paraponyx stratiotata (Linnaeus, 1758)
Nymphula stagnata (Donovan, 1806)
Aporodes floralis (Hübner, 1809)
Cynaeda dentalis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Epacestria pustulalis (Hübner, 1823)

Evergestis limbata (Linnaeus, 1767)
Evergestis frumentalis (Linnaeus, 1761)
Evergestis forficalis (Linnaeus, 1758)
Evergestis pallidata (Hufnagel, 1767)
Evergestis extimalis (Scopoli, 1763)
Udea accolalis (Zeller, 1867)
Udea ferrugalis (Hübner, 1796)
Paracorsia repandalis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Loxostege sticticalis (Linnaeus, 1761)
Loxostege aeruginalis (Hübner, 1796)
Ecpyrrhorhoe rubiginalis (Hübner, 1796)
Pyrausta aurata (Scopoli, 1763)
Pyrausta purpuralis (Linnaeus, 1758)
Pyrausta ostrinalis (Hübner, 1796)

Pyrausta sanguinalis (Linnaeus, 1767)
Pyrausta despicata (Scopoli, 1763)
Nascia cilialis (Hübner, 1796).
Sitochroa palealis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Sitochroa verticalis (Linnaeus, 1758)
Phlyctaenia coronata (Hufnagel, 1767)
Sclerocona acutella (Eversmann, 1842)
Psammotis pulveralis (Hübner, 1796)
Ostrinia nubilalis (Hübner, 1796)
Anania verbascalis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Eurrhyncha hortulata (Linnaeus, 1758)
Diasemia reticularis (Linnaeus, 1761)
Nomophila noctuella ([Denis & Schiffermüller], 1775)

MACROLEPIDOPTERA

Lasiocampidae

Poecilocampa populi (Linnaeus, 1758)
Trichiura crataegi (Linnaeus, 1758)
Eriogaster lanestrus (Linnaeus, 1758) (V)
Eriogaster catax (Linnaeus, 1758) (V)
Malacosoma neustria (Linnaeus, 1758)
Malacosoma castrensis (Linnaeus, 1758)
Lasiocampa trifolii ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Macrotylachia rubi (Linnaeus, 1758)
Dendrolimus pini (Linnaeus, 1758)
Phylodesma tremulifolia (Hübner, 1810)
Gastropacha quercifolia (Linnaeus, 1758)
Odonestis pruni (Linnaeus, 1758)

Spingidae

Marumba quercus ([Denis & Schiffermüller], 1775) (V)
Mimas tiliae (Linnaeus, 1758)
Smerinthus ocellata (Linnaeus, 1758)
Laothoe populi (Linnaeus, 1758)
Agrius convulvuli (Linnaeus, 1758)
Acheronthia atropos (Linnaeus, 1758) (V)
Sphinx ligustri Linnaeus, 1758
Hyloicus pinastri (Linnaeus, 1758)
Macroglossum stellatarum (Linnaeus, 1758)
Proserpinus proserpina (Pallas, 1772) (V)
Hyles euphorbiae (Linnaeus, 1758)
Hyles galii (Rottemburg, 1775)
Hyles livornica (Esper, 1780)
Deilephila elpenor (Linnaeus, 1758)
Deilephila porcellus (Linnaeus, 1758)

Saturniidae

Saturnia pyri ([Denis & Schiffermüller], 1775) (V)
Eudia pavonia (Linnaeus, 1758) (V)

Hesperiidae

Erynnis tages (Linnaeus, 1758)
Pyrgus malvae (Linnaeus, 1758)
Hesperia comma (Linnaeus, 1758)

Papilionidae

Parnassius mnemosyne (Linnaeus, 1758) (V)
Zerynthia polyxena ([Denis & Schiffermüller], 1775) (V)
Papilio machaon Linnaeus, 1758 (V)
Iphiclides podalirius (Linnaeus, 1758) (V)

Pieridae

Leptidea sinapis (Linnaeus, 1758)
Aporia crataegi (Linnaeus, 1758)
Pieris brassicae (Linnaeus, 1758)
Pieris rapae (Linnaeus, 1758)
Pieris ergane (Geyer, 1828) (V)
Anthocharis cardamines (Linnaeus, 1758)
Colias chrysotheme (Esper, 1781) (V)
Colias croceus (Fourcroy, 1785)
Gonepteryx rhamni (Linnaeus, 1758)

Lycaenidae

Neozephyrus quercus (Linnaeus, 1758)
Satyrion w-album (Knoch, 1782) (V)
Callophrys rubi (Linnaeus, 1758)
Lycaena thersamon (Esper, 1784) (V)
Cupido minimus (Fuessly, 1775)
Maculinea arion (Linnaeus, 1758) (V)

Plebejus argus (Linnaeus, 1758)
Polyommatus icarus (Rottemburg, 1775)
Polyommatus coridon (Poda, 1761)

Nymphalidae

Libythea celtis (Laicharting & Fuessly, 1782) (V)
Issoria lathonia (Linnaeus, 1758)
Argynnis paphia (Linnaeus, 1758)
Argynnis pandora ([Denis & Schiffermüller], 1775)(V)
Boloria dia (Linnaeus, 1767)
Melitaea cinxia (Linnaeus, 1758)
Melitaea phoebe ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Melitaea athalia (Rottemburg, 1775)
Nymphalis urticae (Linnaeus, 1758) (V)
Nymphalis polychloros (Linnaeus, 1758) (V)
Nymphalis io (Linnaeus, 1758) (V)
Araschnia levana (Linnaeus, 1758) (V)
Polygonia c-album (Linnaeus, 1758)
Vanessa atalanta (Linnaeus, 1758) (V)
Vanessa cardui (Linnaeus, 1758)
Coenonympha glycerion (Borkhausen, 1788)
Coenonympha pamphilus (Linnaeus, 1758)
Hyponephele lycyon (Rottemburg, 1775)
Aphantopus hyperanthus (Linnaeus, 1758)
Pararge aegeria (Linnaeus, 1758)
Saryus dryas (Scopoli, 1763)
Arethusa arethusa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Hipparchia fagi (Scopoli, 1763)
Hipparchia semele (Linnaeus, 1758)
Melanargia galathea (Linnaeus, 1758)

Drepanidae

Wasonalla binaria (Hufnagel, 1767)
Drepana falcata (Linnaeus, 1758)
Sabra harpagula (Esper, 1786)
Cilix glaucata (Scopoli, 1763)

Thyatiridae

Polyploca rides (Fabricius, 1787)
Asphalia ruficollis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cymatophorina diluta ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Thyatira batis (Linnaeus, 1758)
Habrosyne pyritoides (Hufnagel, 1766)
Tethea ocularis (Linnaeus, 1767)
Tethea or ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Geometridae

Alsophila aescularia ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Alsophila aceraria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pseudoterpna pruinata (Hufnagel, 1767)
Geometra papilionaria Linnaeus, 1758
Thetidia smaragdaria (Fabricius, 1787)

Clorissa viridata (Linnaeus, 1758)
Clorissa cloraria (Hübner, 1813)
Thalera fimbrialis (Scopoli, 1763)
Hemistola chrysoprasaria (Esper, 1794)
Cyclophora pendularia (Clerck, 1759)
Cyclophora albiocellaria (Hübner, 1789)
Cyclophora annulata (Schulze, 1775)
Cyclophora quercimontaria (Bastelberger, 1897)
Cyclophora punctaria (Linnaeus, 1758)
Scopula immorata (Linnaeus, 1758)
Scopula immutata (Linnaeus, 1758)
Scopula umbelaria (Hübner, 1813)
Scopula ornata (Scopoli, 1763)
Scopula decorata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Scopula rubiginata (Hufnagel, 1767)
Scopula marginepunctata (Goeze, 1781)
Scopula incanata (Linnaeus, 1758)
Idaea sericeata (Hübner, 1813)
Idaea rufaria (Hübner, 1799)
Idaea aureolaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Idaea rusticata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Idaea filicata (Hübner, 1799)
Idaea sylvestraria (Hübner, 1799)
Idaea trigeminata (Haworth, 1809)
Idaea humiliata (Hufnagel, 1767)
Idaea dimidiata (Hufnagel, 1767)
Idaea pallidata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Idaea emarginata (Linnaeus, 1758)
Idaea aversata (Linnaeus, 1758)
Idaea degeneraria (Hübner, 1799)
Rhodostrphia vibicaria (Clerck, 1759)
Lythria purpuraria (Linnaeus, 1758)
Catachysme riguata (Hübner, 1813)
Phibalapteryx virgata (Hufnagel, 1767)
Scotopteryx chenopodiata (Linnaeus, 1758)
Scotopteryx mucronata (Scopoli, 1763)
Orthonama obstipata (Fabricius, 1794)
Xanthorhoe biriviata (Borkhausen, 1794)
Xanthorhoe ferrugata (Clerck, 1759)
Xanthorhoe fluctuata (Linnaeus, 1758)
Catarhoe rubidata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Catarhoe cuculata (Hufnagel, 1767)
Epirrhoe tristata (Linnaeus, 1758)
Epirrhoe alternata (Müller, 1764)
Epirrhoe rivata (Hübner, 1813)
Epirrhoe galiata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Costaconvexa polygrammata (Borkhausen, 1794)
Camptogramma bilineata (Linnaeus, 1758)
Earophila badiata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cosmorhoe ocellata (Linnaeus, 1758)
Eulithis mellinata (Fabricius, 1787)
Eulithis pyraliata ([Denis & Schiffermüller], 1775)

- Cidaria fulvata* (Forster, 1771)
Thera obeliscata (Hübner, 1787)
Eustroma reticulata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Electrophaes corylata (Thunberg, 1792)
Horisme vitalbata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Horisme tersata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Melanthia procellata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pareulype berberata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Hydria cervicalis (Scopoli, 1763)
Triphosa dubitata (Linnaeus, 1758)
Philereme vetulata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Euphyia frustata (Treitschke, 1828)
Epiprita diluata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Operophtera brumata (Linnaeus, 1758)
Operophtera fagata (Scharfenberg, 1805)
Perizoma alchemillata (Linnaeus, 1758)
Perizoma bifaciata (Haworth, 1809)
Eupithecia orphnata Petersen, 1909
Eupithecia subfuscata (Linnaeus, 1809)
Eupithecia graphata (Treitschke, 1828) (V)
Eupithecia centaureata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Eupithecia pimpinellata (Hübner, 1813)
Gymnoscelis rufifasciata (Haworth, 1809)
Chlorochlystis v-ata (Haworth, 1809)
Aplocera plagiata (Linnaeus, 1758)
Aplocera efformata (Guenée, 1857)
Lithostege griseata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Minoa murinata (Scopoli, 1763)
Trichopteryx polycommata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Abraxas grossulariata (Linnaeus, 1758)
Lomasipilis marginata (Linnaeus, 1758)
Ligdia adustata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Stegania dilectaria (Hübner, 1790)
Semiothisa glarearia ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Semiothisa notata (Linnaeus, 1758)
Semiothisa alternata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Semiothisa liturata (Clerck, 1759)
Semiothisa clatrata (Linnaeus, 1758)
Tephрина murinaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Tephрина arenacearia ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Lignyoptera fumidaria (Hübner, 1827) (FV)
Plagodis pulveraria (Linnaeus, 1758)
Plagodis dolabraria (Linnaeus, 1767)
Opisthograptis luteolata (Linnaeus, 1758)
Therapis flavicaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pseudopanthera macularia (Linnaeus, 1758)
Eilicrinia trinotata Metzner, 1845
Apeira syringaria (Linnaeus, 1758)
Ennomos autumnaria (Werneburg, 1859)
Ennomos erosaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Ennomos fuscantaria (Haworth, 1809)
Selenia lunularia (Hübner, 1788)
Selenia tetralunaria (Hufnagel, 1767)
Artiora evonymaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Crocallis tusciaria (Borkhausen, 1793)
Crocallis elinguaris (Linnaeus, 1758)
Oturapteryx sambucaria (Linnaeus, 1758)
Colotois pennaria (Linnaeus, 1761)
Angerona prunaria (Linnaeus, 1758)
Apocheima hispidaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Phigalia pilosaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Lycia hirtaria (Clerck, 1759)
Lycia zonaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Biston strataris (Hufnagel, 1767)
Biston betularis (Linnaeus, 1758)
Agriopsis leucophaearia ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agriopsis bajaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agriopsis aurantaria (Hübner, 1799)
Agriopsis marginaria (Fabricius, 1776)
Erannis defoliaria (Clerck, 1759)
Erannis ankeraria Staudinger, 1861 (FV)
Synopsis sociaria (Hübner, 1799)
Peribatodes rhomboidarius ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Selidosema plumaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cleora cinctaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Alcis repandata (Linnaeus, 1758)
Hypomecis punctinalis (Scopoli, 1763)
Fagivorina arenaria (Hufnagel, 1767)
Ectropis crepuscularia ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Ascotis selenaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Aethalura punctulata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Ematurga atomaria (Linnaeus, 1758)
Bupalus piniaria (Linnaeus, 1758)
Cabera pusaria (Linnaeus, 1758)
Lomographa bimaculata (Fabricius, 1775)
Lomographa temerata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Theria rupicapraris ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Campaea margaritata (Linnaeus, 1767)
Odontognophos dumetatus (Treitschke, 1827)
Gnophos furvatus ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Gnophos obfuscata ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Charissa obscuratus ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Siona lineata (Scopoli, 1763)
Aspitates gilvarius ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Dyscia conspersaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)(V)

Notodontidae

- Thaumetopoea processionea* (Linnaeus, 1758)
Cerura vinula (Linnaeus, 1758)
Cerura erminea (Esper, 1783)

Furcula furcula (Clerck, 1759)
Furcula bifida (Brahm, 1787)
Dicranura ulmi ([Denis & Schiffermüller], 1775)(V)
Notodonta dromedarius (Linnaeus, 1767)
Notodonta tritophus ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Notodonta ziczac (Linnaeus, 1758)
Drymonia dodonea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Drymonia ruficornis grisea Turati, 1907
Drymonia querna ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Drymonia velitaris (Hufnagel, 1766)
Pheosia tremula (Clerck, 1759)
Pterostoma palpina (Clerck, 1759)
Ptilophora plumigera ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Ptilodon capucina (Linnaeus, 1758)
Ptilodon cucullina ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Gluphisia crenata (Esper, 1785)
Phalera bucephala (Linnaeus, 1758)
Phalera bucephaloides (Ochsenheimer, 1810) (V)
Peridea anceps (Goeze, 1781)
Stauropus fagi (Linnaeus, 1758)
Harpya milhauseri (Fabricius, 1775)
Spatialia argentina ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Clostera curtula (Linnaeus, 1758)
Clostera pigra (Hufnagel, 1766)
Clostera anachoreta ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Clostera anastomosis (Linnaeus, 1758)

Lymantriidae

Lymantria monacha (Linnaeus, 1758)
Lymantria dispar (Linnaeus, 1758)
Ochneria rubea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Calliëara pudibunda (Linnaeus, 1758)
Dicallomera fascelina (Linnaeus, 1758)
Orgyia antiqua (Linnaeus, 1758)
Euproctis chrisorrhoea (Linnaeus, 1758)
Euproctis similis (Fuessly, 1775)
Pentopthera morio (Linnaeus, 1767)
Laelia coenosa (Hübner, 1808)
Leucoma salicis (Linnaeus, 1758)
Arctornis l-nigrum (Müller, 1764)

Ctenuchidae

Amata phegea (Linnaeus, 1758)
Dysauxes ancilla (Linnaeus, 1767)

Arctiidae

Thumatha senex (Hübner, 1808)
Miltochrista miniata (Forster, 1771)
Cybosia mesonella (Linnaeus, 1758)
Pelosia muscerda (Hufnagel, 1766)
Pelosia obtusa (Herrich-Schäffer, 1852)

Lithosia quadra (Linnaeus, 1758)
Eilema lurideola (Zincken, 1817)
Eilema lutarella (Linnaeus, 1758)
Eilema sororcula (Hufnagel, 1766)
Setina roscida ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Spiris striata (Linnaeus, 1758)
Phragmatobia fuliginosa (Linnaeus, 1758)
Spilosoma luteum (Hufnagel, 1766)
Spilosoma lubricipedum (Linnaeus, 1758)
Hyphantria cunea (Drury, 1773)
Diaphora mendica (Clerck, 1759)
Diacrisia sannio (Linnaeus, 1758)
Arctia caja (Linnaeus, 1758)
Arctia villica (Linnaeus, 1758)
Arctia festiva (Hufnagel, 1766)
Callimorpha dominula (Linnaeus, 1758)
Euplagia quadripunctaria (Poda, 1761)

Nolidae

Meganola togatalis (Hübner, 1796)
Meganola strigula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Meganola kolbi Daniel, 1935
Meganola albula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Nola cucullatella (Linnaeus, 1758)
Nola cicatricalis (Treitschke, 1835)

Noctuidae

Idia calvaria ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Simplicia rectalis (Eversmann, 1842)
Paracolax tristalis (Fabricius, 1794)
Hermينيا tarsicrinalis (Knoch, 1782)
Polygogon strigiliata (Linnaeus, 1758)
Zanclognatha lunalis (Scopoli, 1763)
Zanclognatha zelleralis (Wocke, 1850)
Rivula sericealis (Scopoli, 1763)
Parascottia fuliginaria (Linnaeus, 1761)
Colobochyla salicalis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Hypena proboscidalis (Linnaeus, 1758)
Hypena rostralis (Linnaeus, 1758)
Phytometra viridaria (Clerck, 1759)
Scoliopteryx libatrix (Linnaeus, 1758)
Calyptra thalictri (Borkhausen, 1790)
Minucia lunaris ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Dysgonia algira (Linnaeus, 1767)
Prodotis stollida (Fabricius, 1775)
Lygephila pastinum (Treitschke, 1826)
Lygephila cracca ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Aedia funesta (Esper, 1786)
Tyta luctuosa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Callistege mi (Clerck, 1759)

- Catocala fulminea* (Scopoli, 1763)
Catocala nymphagoga (Esper, 1787)
Catocala hymenaea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Catocala fraxini (Linnaeus, 1758) (V)
Catocala nupta (Linnaeus, 1767)
Catocala elocata (Esper, 1788)
Catocala puerpera (Giorna, 1791)
Catocala promissa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Euclidia glyphica (Linnaeus, 1758)
Laspeyria flexula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Eutelia adulatrix (Hübner, 1813)
Colocasia coryli (Linnaeus, 1758)
Acronicta tridens ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Acronicta psi (Linnaeus, 1758)
Acronicta megacephala ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Acronicta euphorbiae ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Acronicta rumicis (Linnaeus, 1758)
Craniophora ligustri ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Moma alpinum (Osbeck, 1778)
Oxicestra geographica (Fabricius, 1787)
Simyra nervosa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Simyra albovenosa (Goeze, 1781)
Cryphia recepticula (Hübner, 1803)
Cryphia algae (Fabricius, 1775)
Cryphia ereptricula (Treitschke, 1825)
Cryphia raptricula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cryphia domestica (Hufnagel, 1766)
Calophasia lunula (Hufnagel, 1766)
Calophasia platyptera (Esper, 1788)
Calophasia opalina (Esper, 1794)
Cucullia xeranthemi Boisduval, 1840
Cucullia umbratica (Linnaeus, 1758)
Cucullia balsamitae Boisduval, 1840
Cucullia campanulae Freyer, 1831 (V)
Cucullia chamomillae ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cucullia tanacetii ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Shargacucullia gozmanyi Ronkay & Ronkay, 1994
Shargacucullia thapsiphaga (Treitschke, 1826)
Shargacucullia verbasci (Linnaeus, 1758)
Omphalophana antirrhini (Hübner, 1803)
Allophytes oxyacanthae (Linnaeus, 1758)
Lamprosticta culta ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Asteroscopus sphinx (Hufnagel, 1766)
Asteroscopus syriaca decipulae (Kovács, 1966) (FV)
Meganephrina bimaculosa (Linnaeus, 1767)
Amphipyra pyramidae (Linnaeus, 1758)
Amphipyra tragopoginis (Clerck, 1759)
Amphipyra livida ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Amphipyra tetra (Fabricius, 1787)
Panemeria tenebrata (Scopoli, 1763)
Diloba coeruleocephala (Linnaeus, 1758)
Agrochola hychnidis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agrochola circellaris (Hufnagel, 1766)
Agrochola macilenta (Hübner, 1809)
Agrochola nitida ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agrochola helvola (Linnaeus, 1758)
Agrochola humilis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agrochola litura (Linnaeus, 1758)
Agrochola laevis (Hübner, 1803)
Apamea monoglypha (Hufnagel, 1766)
Apamea lithoxylaea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Apamea sublustris (Esper, 1788)
Apamea crenata (Hufnagel, 1766)
Apamea remissa (Hübner, 1809)
Apamea illyria Freyer, 1846
Apamea sordens (Hufnagel, 1766)
Apamea scolopacina (Esper, 1788)
Antitype chi (Linnaeus, 1758)
Nycteola asiatica (Krulikovsky, 1904)
Earias clorana (Linnaeus, 1761)
Earias vorana (Fabricius, 1787)
Bena prasinana (Linnaeus, 1758)
Pseudoips fagana (Fabricius, 1781)
Emmelia trabealis (Scopoli, 1763)
Eublemma purpurina ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Acontia lucida (Hufnagel, 1766)
Protodeltote pygarga (Hufnagel, 1766)
Deltote deceptorica (Scopoli, 1763)
Deltote bankiana (Fabricius, 1775)
Pseudeustrotia candidula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Odice arcuinna (Hübner, 1790)
Calymma communimacula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Diachrysis chrysitis (Linnaeus, 1758)
Macdunnoughia confusa (Stephens, 1850)
Plusia festucae (Linnaeus, 1758)
Autographa gamma (Linnaeus, 1758)
Abrostola triplasia (Linnaeus, 1758)
Abrostola tripartita (Hufnagel, 1766)
Abrostola asclepiadis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Abrostola agnorista Dufay, 1956
Heliothis viroplaca (Hufnagel, 1766)
Heliothis maritima Graslin, 1855
Heliothis peltigera ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Helicoverpa armigera (Hübner, 1808)
Protoschinia scutosa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Pyrrhia umbra (Hufnagel, 1766)
Pyrrhia purpurina (Esper, 1804) (V)
Hadula trifolii (Hufnagel, 1766)
Polia bombycina (Hufnagel, 1766)
Pachetra sagittigera (Hufnagel, 1766)

Lacanobia w-latinum (Hufnagel, 1766)
Lacanobia thalassina (Hufnagel, 1766)
Lacanobia contigua ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Lacanobia suasa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Lacanobia oleraceae (Linnaeus, 1758)
Lacanobia aliena (Hübner, 1809)
Sideridis lampra (Schawerda, 1913)
Sideridis rivularis (Fabricius, 1775)
Sideridis albicolon (Hübner, 1813)
Conisania luteago ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Mamestra brassicae (Linnaeus, 1758)
Hecatera dysodea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Hecatera bicolorata (Hufnagel, 1766)
Hadena bicruris (Hufnagel, 1766)
Hadena compta ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Hadena albimacula (Borkhausen, 1792)
Hadena irregularis (Hufnagel, 1766)
Hadena perplexa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Eriopygodes imbecilla (Fabricius, 1794)
Tholera cespitis ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Tholera decimalis (Poda, 1761)
Mythimna turca (Linnaeus, 1761)
Mythimna conigera ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Mythimna ferrago (Fabricius, 1787)
Mythimna albipuncta ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Mythimna vitellina (Hübner, 1808)
Mythimna pudorina ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Mythimna straminea (Treitschke, 1825)
Mythimna impura (Hübner, 1808)
Mythimna pallens (Linnaeus, 1758)
Mythimna l-album (Linnaeus, 1767)
Leucania comma (Linnaeus, 1758)
Panolis flammea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Paradrina clavipalpis (Scopoli, 1763)
Orthosia incerta (Hufnagel, 1766)
Orthosia gothica (Linnaeus, 1758)
Orthosia cruda ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Orthosia miniosa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Orthosia populeti (Fabricius, 1781)
Orthosia cerasi (Fabricius, 1775)
Anorthoa munda ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Egira conspicularis (Linnaeus, 1758)
Perigrapha i-cinctum ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Elaphria venustula (Hübner, 1790)
Acosmetia caliginosa (Hübner, 1813)
Aegle koekeritziana (Hübner, 1799)
Caradrina morpheus (Hufnagel, 1766)
Platyperigea kadenii (Freyer, 1836)
Hoplodrina ambigua ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Atypha pulmonaris (Esper, 1790)
Spodoptera exigua (Hübner, 1808)
Chilodes maritima (Tauscher, 1806)
Dypterygia scabriuscula (Linnaeus, 1758)
Rusina ferruginea (Esper, 1785)
Polyphaenis sericata (Esper, 1787)
Thalophila matura (Hufnagel, 1766)
Trachea atriplicis (Linnaeus, 1758)
Phlogophora meticulosa (Linnaeus, 1758)
Auchmis detersa (Esper, 1787)
Actinotia polyodon (Clerck, 1759)
Actinotia radiosa (Esper, 1804)
Chloantha hyperici ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Eucarta amethystina (Hübner, 1803)
Eucarta virgo (Treitschke, 1835)
Apaustis rupicola ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Mesogona acetosellae ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Mesogona oxalina (Hübner, 1803)
Dicycla oo (Linnaeus, 1758)
Cosmia diffinis (Linnaeus, 1767)
Cosmia affinis (Linnaeus, 1767)
Cosmia pyralina ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cosmia trapezina (Linnaeus, 1758)
Atethmia ambusta ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Tiliacea aurago ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Tiliacea sulphurago ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Xanthia ictericia (Hufnagel, 1766)
Xanthia gilvago ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Xanthia ocellaris (Borkhausen, 1792)
Eupsilia transversa (Hufnagel, 1766)
Conistra vaccinii (Linnaeus, 1761)
Conistra ligula (Esper, 1791)
Conistra rubiginosa (Scopoli, 1763)
Conistra rubiginea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Conistra erythrocephala ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Episema glaucina (Esper, 1789)
Episema tersa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Cleoceris scoriaceae (Esper, 1789)
Lithophane ornitopus (Hufnagel, 1766)
Scotochrosta pulla ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Xylena exsoleta (Linnaeus, 1758)
Rileyiana fovea (Treitschke, 1825) (V)
Valeria oleagina ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Dichonia aprilina (Linnaeus, 1758)
Dryobotodes eremita (Fabricius, 1775)
Ammoconia caecimacula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Polymixis polymita (Linnaeus, 1761)
Polymixis xanthomista (Hübner, 1819)
Blepharita satura ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Oligia strigilis (Linnaeus, 1758)
Oligia latruncula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Mesoligia furuncula ([Denis & Schiffermüller], 1775)

Mesoligia literosa (Haworth, 1809)
Mesapamea secalis (Linnaeus, 1758)
Luperina testacea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Rhizedra lutosa (Hübner, 1803)
Hydraecia micacea (Eper, 1789)
Gortyna flavago ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Calamia tridens (Hufnagel, 1766)
Nonagria typhae (Thunberg, 1784)
Chortodes fluxa (Hübner, 1809)
Archanara spranganii (Esper, 1790)
Charanycha trigrammica (Hufnagel, 1766)
Senta flammea (Curtis, 1828)
Axilia putris (Linnaeus, 1761)
Ochropleuca plecta (Linnaeus, 1758)
Epilecta linogrisea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Chersotis rectangula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Chersotis multangula (Hübner, 1803)
Chersotis margaritacea (de Villers, 1789)
Chersotis fimbriola (Esper, 1803) (V)
Rhyacia simulans (Hufnagel, 1766)
Spaelotis ravida ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Opigena polygona ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Metagnorisma depuncta (Linnaeus, 1761)
Cerastis rubricosa ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Peridroma saucia (Hübner, 1808)
Euxoa vitta (Esper, 1789) (V)

Euxoa obelisca ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Euxoa segnilis (Duponchel, 1837)
Euxoa nigricans (Linnaeus, 1761)
Euxoa temera (Hübner, 1808)
Euxoa distinguenda (Lederer, 1857) (V)
Euxoa aquilina ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Yigoga forcipula ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Yigoga signifera ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agrotis cinerea ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agrotis vestigialis (Hufnagel, 1766)
Agrotis segetum ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Agrotis clavis (Hufnagel, 1766)
Agrotis exclamationis (Linnaeus, 1758)
Agrotis ipsilon (Hufnagel, 1766)
Agrotis crassa (Hübner, 1803)
Noctua pronuba Linnaeus, 1758
Noctua orbona (Hufnagel, 1766)
Noctua interposita (Hübner, 1790)
Noctua comes (Hübner, 1813)
Noctua fimbriata (Schreber, 1759)
Noctua janthina ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Noctua janthe (Borkhausen, 1792)
Xestia c-nigrum (Linnaeus, 1758)
Xestia rhomboidea (Esper, 1790)
Xestia baja ([Denis & Schiffermüller], 1775)
Xestia xanthographa ([Denis & Schiffermüller], 1775)

